

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

22. februar 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 068/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 068/02 Sag C-454/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. december 2015 — Proximus SA, tidligere Belgacom SA mod Commune d'Etterbeek (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance francophone de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/20/EF — artikel 12 og 13 — administrationsgebyrer — afgifter for tilladelser til installation af faciliteter — anvendelsesområde — kommunal lovgivning — afgift på antenner til mobiltelefoni) 2

2016/C 068/03 Sag C-517/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. december 2015 — Proximus SA, tidligere Belgacom SA, som viderefører den af Belgacom Mobile SA anlagte sag mod Province de Namur (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Namur — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 97/13/EF — artikel 4 og 11 — direktiv 2002/20/EF — artikel 6 — vilkår knyttet til den generelle tilladelse og brugsretten til radiofrekvenser og numre samt særlige forpligtelser — artikel 13 — afgifter for tilladelser til installation af faciliteter — anvendelsesområde — lovgivning i en provins — afgift på master og/eller sende- og modtageenheder til mobiltelefonnettet) 3

2016/C 068/04	Forenede sager C-25/14 og C-26/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. december 2015 — Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) mod Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du Dialogue social og Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) m.fl. (C-25/14) og Beaudout Père et Fils SARL mod Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française og Fédération générale agro-alimentaire — CFDT m.fl. (C-26/14) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'Etat — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser — principperne om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling — forpligtelse til gennemsigtighed — forpligtelsens anvendelsesområde — nationale kollektive overenskomster — social sikringsordning, som supplerer den almindelige ordning — arbejdsmarkedets parter udpegning af en forsikringsinstitution til forvaltning af denne ordning — udvidelse af ordningen i henhold til ministeriel bekendtgørelse til at omfatte samtlige ansatte og arbejdsgivere inden for den pågældende branche — begrænsning af de tidsmæssige virkninger af en præjudiciel afgørelse fra Domstolen)	3
2016/C 068/05	Sag C-132/14 — C-136/14: Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. december 2015 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulationsøgsmål — forordning (EU) nr. 1385/2013 — direktiv 2013/62/EU — direktiv 2013/64/EU — retsgrundlag — artikel 349 TEUF — Den Europæiske Unions regioner i den yderste periferi — ændring af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union)	4
2016/C 068/06	Sag C-157/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015 — Neptune Distribution SNC mod Ministre de l'Économie et des Finances (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1924/2006 — direktiv 2009/54/EF — artikel 11, stk. 1, og artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — forbrugerbeskyttelse — ernærings- og sundhedsanprisninger — naturligt mineralvand — natrium- eller saltindhold — beregning — natriumklorid (bordsalt) eller den samlede mængde natrium — ytrings- og informationsfrihed — frihed til at oprette og drive egen virksomhed)	5
2016/C 068/07	Sag C-180/14: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 23. december 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 2003/88/EF — tilrettelæggelsen af arbejdstiden — daglige hvileperioder — ugentlige hvileperioder — maksimal ugentlig arbejdstid)	6
2016/C 068/08	Sag C-239/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015 — Abdoulaye Amadou Tall mod Centre public d'action sociale de Huy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Liège — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2005/85/EF — minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne — artikel 39 — adgang til effektive retsmidler — flere på hinanden følgende asylansøgninger — ikke opsættende virkning af et retsmiddel iværksat til prøvelse af en afgørelse fra en kompetent national myndighed om ikke yderligere at behandle en fornyet asylansøgning — social sikring — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 19, stk. 2 — artikel 47)	6
2016/C 068/09	Forenede sager C-250/14 og C-289/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. december 2015 — Air France-KLM, tidligere Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, tidligere Brit Air (C-289/14) mod Ministère des Finances et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'etat — Frankrig) (Merværdiafgift — afgiftspligtens indtræden og forfald — luftbefordring — billet, der er blevet købt, men som ikke er blevet brugt — levering af transportydelsen — udstedelse af billetten — tidspunkt for betaling af afgiften)	7
2016/C 068/10	Sag C-293/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. december 2015 — Gebhart Hiebler mod Walter Schlagbauer (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/123/EF — det materielle anvendelsesområde — virksomhed forbundet med udøvelse af offentlig myndighed — skorstensfejererhvervet — opgaver henhørende under brandvæsenet — territoriale begrænsninger af næringsbrevet — tjenesteydelser af almen økonomisk interesse — nødvendighed — proportionalitet)	8
2016/C 068/11	Sag C-297/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. december 2015 — Rüdiger Hobohm mod Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik og Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence i sager om forbrugeraftaler — artikel 15, stk. 1, litra c), og artikel 16, stk. 1 — begrebet erhvervsmæssig virksomhed »rettet mod« forbrugers bopælsmedlemsstat — aftale om forretningsførelse med henblik på at opnå det økonomiske mål, som forfulgtes med en tidligere mægleraftale, som blev indgået under udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed »rettet mod« forbrugers bopælsmedlemsstat — nær tilknytning)	9

2016/C 068/12	Sag C-300/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015 — Imtech Marine Belgium NV mod Radio Hellenic SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen — Belgien) (»Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civile retlige spørgsmål — forordning (EF) nr. 805/2004 — europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav — betingelser for attestering — debtors rettigheder — prøvelse af retsafgørelsen«)	9
2016/C 068/13	Sag C-330/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015 — Gergely Szemerey mod Miniszterelnökséget vezető miniszter, der er indtrådt i rettighederne for Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — fælles landbrugspolitik — støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne — betalinger for miljøvenligt landbrug — forordning (EF) nr. 1122/2009 — artikel 23 og 58 — forordning (EF) nr. 1698/2005 — forordning (EF) nr. 1975/2006 — støtte til dyrkning af en sjælden planteart — betalingsanmodning — indhold — krav om attest — sanktioner i tilfælde af manglende fremlæggelse)	10
2016/C 068/14	Sag C-333/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. december 2015 — Scotch Whisky Association m.fl. mod The Lord Advocate og The Advocate General for Scotland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Session (Scotland) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — fælles markedsordning for landbrugsprodukter — forordning (EU) nr. 1308/2013 — frie varebevægelser — artikel 34 TEUF — kvantitative restriktioner — foranstaltninger med tilsvarende virkning — minimumspris for alkoholholdige drikkevarer beregnet på grundlag af mængden af alkohol i produktet — begrundelse — artikel 36 TEUF — beskyttelsen af menneskers liv og sundhed — den nationale rets afgørelse)	11
2016/C 068/15	Sag C-342/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015 — X-Steuerberatungsgesellschaft mod Finanzamt Hannover-Nord (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer — direktiv 2005/36/EF — artikel 5 — fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 2006/123/EF — artikel 16 og artikel 17, nr. 6) — artikel 56 TEUF — skatterådgivningsfirma, der er etableret i en medlemsstat og udfører tjenesteydelser i en anden medlemsstat — lovgivning i en medlemsstat, som kræver registrering og godkendelse af skatterådgivningsfirmaer)	12
2016/C 068/16	Sag C-371/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015 — APEX GmbH Internationale Spedition mod Hauptzollamt Hamburg-Stadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — handelspolitik — dumping — lommeændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 11, stk. 2 — udløb — artikel 13 — omgåelse — gennemførelsesforordning (EU) nr. 260/2013 — gyldighed — udvidelse af en antidumpingtold på et tidspunkt, hvor den forordning, der har indført nævnte told, ikke længere er gældende — ændring i mønstret for handelen)	13
2016/C 068/17	Sag C-388/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. december 2015 — Timac Agro Deutschland GmbH mod Finanzamt Sankt Augustin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — skattelovgivning — selskabsskat — etableringsfrihed — ikke-hjemmehørende fast driftssted — forebyggelse af dobbeltbeskatning ved at fritage det ikke-hjemmehørende faste driftssteds indtægter for skat — hensyntagen til tab fra et sådant fast driftssted — medregning af tab, der tidligere er blevet fradraget, ved afhændelse af et ikke-hjemmehørende driftssted — endelige tab)	14
2016/C 068/18	Sag C-402/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. december 2015 — Viamar — Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon AEmod Elliniko Dimosio (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Efeteio Athinon — Grækenland) (Præjudiciel forelæggelse — frie varebevægelser — fiskale bestemmelser — interne afgifter — finanstold — afgifter med tilsvarende virkning — formaliteter ved grænsepassage — artikel 30 TEUF — artikel 110 TEUF — direktiv 92/12/EØF — artikel 3, stk. 3 — direktiv 2008/118/EF — artikel 1, stk. 3 — manglende gennemførelse i national ret — direkte virkning — opkrævning af en afgift på motorkøretøjer på tidspunktet for indførslen af disse til en medlemsstats område — afgift, der er knyttet til registreringen og til den eventuelle ibrugtagning af køretøjet — afslag på tilbagebetaling af afgiften i tilfælde af manglende registrering af køretøjet)	15

2016/C 068/19	Sag C-407/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015 — María Auxiliadora Arjona Camacho mod Securitas Seguridad España SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social nº 1 de Córdoba — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2006/54/EF — ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv — afskedigelse, som er udtryk for forskelsbehandling — artikel 18 — erstatning eller godtgørelse af det faktisk lidte tab — afskrækkende virkning — artikel 25 — sanktioner — erstatning med karakter af straf)	15
2016/C 068/20	Sag C-419/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. december 2015 — WebMindLicenses kft mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — merværdi-afgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, 24, 43, 250 og 273 — leveringssted for elektronisk leverede tjenesteydelser — kunstig fastlæggelse af dette leveringssted ved hjælp af et arrangement uden økonomisk realitet — misbrug af rettighed — forordning (EU) nr. 904/2010 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 7, 8, 41, 47, 48, artikel 51, stk. 1, og artikel 52, stk. 1 og 3 — ret til forsvar — ret til kontradiktion — afgiftsmyndighedens anvendelse af beviser, som er tilvejebragt uden den afgiftspligtiges vidende i forbindelse med en sideløbende uafsluttet straffesag — aflytning af telekommunikation og beslaglæggelse af e-mail)	16
2016/C 068/21	Sag C-595/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. december 2015 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulationssøgsmål — den anfægtede afgørelse erstattet under sagens behandling — sagens genstand — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — et nyt psykoaktivt stof underkastes kontrolforanstaltninger — retlig ramme, der finder anvendelse efter ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten — overgangsbestemmelser — høring af Europa-Parlamentet) . . .	18
2016/C 068/22	Sag C-605/14: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 17. december 2015 — Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen og Ritva Komu mod Pekka Komu og Jelena Komu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 44/2001 — anvendelsesområde — enekompetence — artikel 22, nr. 1) — sag om rettigheder over fast ejendom — begreb — anmodning om opløsning ved salg af et ideelt sameje om fast ejendom)	18
2016/C 068/23	Sag C-58/15: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. december 2015 — Firma Theodor Pfister mod Landkreis Main-Spessart (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — landbrug — sundhedsinspektioner — offentlig kontrol af foderstoffer og fødevarer — finansiering af kontrol — udgifter til undersøgelse i forbindelse med slagtning — forordning (EF) nr. 882/2004 — direktiv 85/73/EØF — mulighed for at opkræve et beløb, der svarer til de faktiske undersøgelsesudgifter, og som er større end de afgifter, som er fastsat i dette direktiv)	19
2016/C 068/24	Sag C-580/14: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 17. december 2015 — Sandra Bitter, som kurator for Ziegelwerk Höxter GmbH, mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — bøde for overskridelse af emissionskvoterne — proportionalitet)	19
2016/C 068/25	Sag C-352/15 P: Appel iværksat den 12. maj 2015 af Edward Guja til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 14. april 2015 i sag T-823/14, Guja mod Polen	20
2016/C 068/26	Sag C-357/15: Sag anlagt den 10. juli 2015 — Kommissionen mod Slovenien	20

2016/C 068/27	Sag C-614/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Craiova (Rumænien) den 20. november 2015 — Rodica Popescu mod Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj	21
2016/C 068/28	Sag C-631/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Spanien) den 27. november 2015 — Carlos Alvarez Santirso mod Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias	21
2016/C 068/29	Sag C-632/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 30. november 2015 — Costin Popescu mod Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră og Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor	22
2016/C 068/30	Sag C-642/15 P: Appel iværksat den 2. december 2015 af Toni Klement til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 24. september 2015 i sag T-211/14, Toni Klement mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	22
2016/C 068/31	Sag C-668/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 14. december 2015, Jyske Finans A/S mod Ligebehandlingsnævnet som mandatar for Ismar Huskic	23
2016/C 068/32	Sag C-687/15: Sag anlagt den 17. december 2015 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union	24

Retten

2016/C 068/33	Sag T-512/12: Rettens dom af 10. december 2015 — Front Polisario mod Rådet (Forbindelser udadtil — aftale i form af brevveksling mellem Unionen og Marokko — gensidige liberaliseringsforanstaltninger for landbrugsprodukter, forarbejdede landbrugsprodukter og fisk og fiskevarer — anvendelse af aftalen i Vestsahara — Front Polisario — annullationssøgsmål — handleevne — umiddelbart og individuelt berørt — antagelse til realitetsbehandling — overensstemmelse med folkeretten — begrundelsespligt — ret til forsvar)	26
2016/C 068/34	Sag T-379/14: Rettens kendelse af 17. december 2015 — Universal Music mod KHIM — Yello Strom (Yellow Lounge) (EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelsen — uforholdent at træffe afgørelse)	26
2016/C 068/35	Sag T-534/14: Rettens kendelse af 17. december 2015 — Murnauer Markenvertrieb mod KHIM — Bach Flower Remedies (MURNAUERS Bachblüten) (EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelsen — uforholdent at træffe afgørelse)	27
2016/C 068/36	Sag T-850/14: Rettens kendelse af 18. december 2015 — CompuGroup Medical mod KHIM — Schatteiner (SAM) (Annullationssøgsmål — EF-varemærker — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — meddelelse af appelkammerets afgørelse på sagsøgerens repræsentants elektroniske konto ved Harmoniseringskontoret — for sent anlagt — ingen force majeure eller omstændigheder, som ikke kunne forudses — åbenbart afvisningsgrundlag)	28
2016/C 068/37	Sag T-357/15 P: Rettens kendelse af 17. december 2015 — Garcia Minguez mod Kommissionen (Appel — personalesag — ansættelse — intern udvælgelsesprøve i Kommissionen for institutionens midlertidigt ansatte — ingen adgang for en midlertidig ansat i et forvaltningsorgan — vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra b) — ligebehandling — appel, der er åbenbart ugrundet)	28

2016/C 068/38	Sag T-627/15: Sag anlagt den 11. november 2015 — Frame mod KHIM — Bianca-Moden (BIANCALUNA)	29
2016/C 068/39	Sag T-702/15: Sag anlagt den 3. december 2015 — BikeWorld mod Kommissionen	30
2016/C 068/40	Sag T-704/15: Sag anlagt den 28. november 2015 — Micula m.fl. mod Kommissionen	30
2016/C 068/41	Sag T-721/15: Sag anlagt den 9. december 2015 — BASF mod KHIM — Evonik Industries (DINCH)	32
2016/C 068/42	Sag T-724/15: Sag anlagt den 4. december 2015 — Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft mod Kommissionen	33
2016/C 068/43	Sag T-725/15: Sag anlagt den 11. december 2015 — Chemtura Netherlands mod EFSA	33
2016/C 068/44	Sag T-731/15: Sag anlagt den 12. december 2015 — Klyuyev mod Rådet	34
2016/C 068/45	Sag T-733/15: Sag anlagt den 16. december 2015 — Den Portugisiske Republik mod Kommissionen	35
2016/C 068/46	Sag T-734/15 P: Appel iværksat den 17. december 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 6. oktober 2015 i sag F-119/14, FE mod Kommissionen	36
2016/C 068/47	Sag T-735/15: Sag anlagt den 18. december 2015 — The Art Company B & S mod KHIM — Manifatture Daddato og Laurora (SHOP ART)	37
2016/C 068/48	Sag T-741/15: Sag anlagt den 18. december 2015 — British Aggregates m.fl. mod Kommissionen	38
2016/C 068/49	Sag T-749/15: Sag anlagt den 21. december 2015 — Nausicaa Anadyomène og Banque d'Escompte mod ECB	39
2016/C 068/50	Sag T-751/15: Sag anlagt den 21. december 2015 — Contact Software mod Kommissionen	39
2016/C 068/51	Sag T-752/15: Sag anlagt den 22. december 2015 — European Dynamics Luxembourg og Evropaikí Dynamikí mod Kommissionen	40
2016/C 068/52	Sag T-757/15: Sag anlagt den 22. december 2015 — Facebook mod KHIM — Brand IP Licensing (lovebook)	41
2016/C 068/53	Sag T-758/15: Sag anlagt den 22. december 2015 — EDF Toruń mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)	42
2016/C 068/54	Sag T-761/15: Sag anlagt den 23. december 2015 — Sogepa mod Kommissionen	43
2016/C 068/55	Sag T-764/15: Sag anlagt den 29. december 2015 — Deutsche Lufthansa mod Kommissionen	43
2016/C 068/56	Sag T-765/15: Sag anlagt den 30. december 2015 — BelTechExport mod Rådet	44

Retten for EU-Personalesager

2016/C 068/57	Sag F-143/15: Sag anlagt den 19. november 2015 — ZZ mod Europa-Parlamentet	45
2016/C 068/58	Sag F-146/15: Sag anlagt den 27. november 2015 — ZZ mod Parlamentet	45
2016/C 068/59	Sag F-147/15: Sag anlagt den 17. december 2015 — ZZ mod Parlamentet	46
2016/C 068/60	Sag F-149/15: Sag anlagt den 21. december 2015 — ZZ mod Kommissionen	46
2016/C 068/61	Sag F-108/15: Kendelse afsagt af Personaleretten den 12. januar 2016 — Vermoesen og Herkens mod Kommissionen	47

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2016/C 068/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 59 af 15.2.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 48 af 8.2.2016

EUT C 38 af 1.2.2016

EUT C 27 af 25.1.2016

EUT C 16 af 18.1.2016

EUT C 7 af 11.1.2016

EUT C 429 af 21.12.2015

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. december 2015 — Proximus SA, tidligere Belgacom SA mod
Commune d'Etterbeek (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance
francophone de Bruxelles — Belgien)**

(Sag C-454/13) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/20/EF —
artikel 12 og 13 — administrationsgebyrer — afgifter for tilladelser til installation af faciliteter —
anvendelsesområde — kommunal lovgivning — afgift på antenner til mobiltelefoni)*

(2016/C 068/02)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Proximus SA, tidligere Belgacom SA

Sagsøgt: Commune d'Etterbeek

Konklusion

Artikel 12 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en afgift som den i hovedsagen omhandlede pålægges enhver fysisk eller juridisk person, der er indehaver af en tinglig ret eller en brugsret over en antenne til mobiltelefoni.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 26.10.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. december 2015 — Proximus SA, tidligere Belgacom SA, som viderefører den af Belgacom Mobile SA anlagte sag mod Province de Namur (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Namur — Belgien)

(Sag C-517/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 97/13/EF — artikel 4 og 11 — direktiv 2002/20/EF — artikel 6 — vilkår knyttet til den generelle tilladelse og brugsretten til radiofrekvenser og numre samt særlige forpligtelser — artikel 13 — afgifter for tilladelser til installation af faciliteter — anvendelsesområde — lovgivning i en provins — afgift på master og/eller sende- og modtageenheder til mobiltelefonnettet)

(2016/C 068/03)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Namur

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Proximus SA, tidligere Belgacom SA, som viderefører den af Belgacom Mobile SA anlagte sag

Sagsøgt: Province de Namur

Konklusion

Artikel 6 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en afgift som den i hovedsagen omhandlede pålægges en fysisk eller juridisk person, som gør brug af en mast og/eller en sende- og modtageenhed til mobiltelefonnettet.

⁽¹⁾ EUT C 352 af 30.11.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. december 2015 — Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) mod Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du Dialogue social og Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) m.fl. (C-25/14) og Beaudout Père et Fils SARL mod Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française og Fédération générale agro-alimentaire — CFDT m.fl. (C-26/14) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'Etat — Frankrig)

(Forenede sager C-25/14 og C-26/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser — principperne om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling — forpligtelse til gennemsigtighed — forpligtelsens anvendelsesområde — nationale kollektive overenskomster — social sikringsordning, som supplerer den almindelige ordning — arbejdsmarkedets parter udpegning af en forsikringsinstitution til forvaltning af denne ordning — udvidelse af ordningen i henhold til ministeriel bekendtgørelse til at omfatte samtlige ansatte og arbejdsgivere inden for den pågældende branche — begrænsning af de tidsmæssige virkninger af en præjudiciel afgørelse fra Domstolen)

(2016/C 068/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'Etat

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) (C-25/14) og Beaudout Père et Fils SARL (C-26/14)

Sagsøgte: Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du Dialogue social og Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) m.fl. (C-25/14) og Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social og Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française og Fédération générale agro-alimentaire — CFDT m.fl. (C-26/14)

Konklusion

Den forpligtelse til gennemsigtighed, der følger af artikel 56 TEUF, er til hinder for en medlemsstats udvidelse af en kollektiv aftale, der er indgået af arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer inden for en branche, og som overlader forvaltningen af en obligatorisk tillægsforsikringsordning for de ansatte til en enkelt erhvervsdrivende, der er valgt af arbejdsmarkedets parter, til at omfatte samtlige arbejdsgivere og arbejdstagere inden for en branche, uden at de nationale retsfor skrifter fastsætter en passende offentliggørelse, der gør det muligt for den kompetente offentlige myndighed fuldt ud at tage hensyn til de oplysninger, der er fremlagt vedrørende et mere fordelagtigt bud.

Virkningerne af nærværende dom berører ikke de kollektive aftaler om udpegning af en enkelt institution til at forvalte en tillægsforsikringsordning, der af en offentlig myndighed er gjort obligatoriske for samtlige arbejdsgivere og arbejdstagere inden for en branche inden datoen for afsigelsen af nærværende dom, med forbehold for søgsmål, der er indgivet inden denne dato.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 22.3.2014.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. december 2015 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-132/14 — C-136/14) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — forordning (EU) nr. 1385/2013 — direktiv 2013/62/EU — direktiv 2013/64/EU — retsgrundlag — artikel 349 TEUF — Den Europæiske Unions regioner i den yderste periferi — ændring af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union)

(2016/C 068/05)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Europa-Parlamentet (ved I. Liukkonen, L. Visaggio og J. Rodrigues, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, W. Mölls, D. Bianchi og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Westerhof Löfflerová, E. Karlsson, F. Florindo Gijón og J. Czuczai, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved M. Sampol Pucurull, som befuldmægtiget), Den Franske Republik (ved G. de Bergues, F. Fize, D. Colas og N. Rouam, som befuldmægtigede) og Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, B. Andrade Correia, M. Duarte og S. Marques, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes i sagerne C-132/14 — C-136/14.

- 2) Europa-Parlamentet betaler Rådets omkostninger i sagerne C-132/14 og C-136/14.
- 3) Europa-Kommissionen betaler Rådets omkostninger i sagerne C-133/14 — C-135/14.
- 4) Kongeriget Spanien, Den Franske Republik og Den Portugisiske Republik bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 10.6.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015 — Neptune Distribution SNC mod Ministre de l'Économie et des Finances (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-157/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1924/2006 — direktiv 2009/54/EF — artikel 11, stk. 1, og artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — forbrugerbeskyttelse — ernærings- og sundhedsanprisninger — naturligt mineralvand — natrium- eller saltindhold — beregning — natriumklorid (bordsalt) eller den samlede mængde natrium — ytrings- og informationsfrihed — frihed til at oprette og drive egen virksomhed)

(2016/C 068/06)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Neptune Distribution SNC

Sagsøgt: Ministre de l'Économie et des Finances

Konklusion

- 1) Artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 107/2008 af 15. januar 2008, sammenholdt med bilaget til denne forordning, skal fortolkes således, at bestemmelsen forbyder brugen af anprisningen »meget lavt natriumindhold/meget lavt saltindhold« og enhver anden anprisning, der må antages at have samme mening for forbrugeren for så vidt angår naturligt mineralvand og andre vand.

Artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/54/EF af 18. juni 2009 om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand, sammenholdt med bilag III til dette direktiv, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at emballage, etiketter eller reklame for naturligt mineralvand indeholder anprisninger eller angivelser, der leder forbrugeren til at tro, at de omhandlede vand er fattige på natrium eller salt eller er egnede til en natriumfattig kost, når det samlede natriumindhold i alle de tilstedeværende kemiske former er lig med eller over 20 mg/l.

- 2) Gennemgangen af det andet spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2009/54, sammenholdt med bilag III til dette direktiv samt med bilaget til forordning nr. 1924/2006.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 16.6.2014.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 23. december 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Helleenske Republik

(Sag C-180/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2003/88/EF — tilrettelæggelsen af arbejdstiden — daglige hvileperioder — ugentlige hvileperioder — maksimal ugentlig arbejdstid)

(2016/C 068/07)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Patakia og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleenske Republik (ved A. Samoni-Rantou, N. Dafniou og S. Vodina, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Helleenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, idet den ikke har anvendt en maksimal gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på højst 48 timer, og ikke har sikret et mindstekrav til de daglige hvileperioder eller til den kompenserende hvileperiode, der skal tages i direkte tilknytning til den arbejdstid, der skal kompenseres for.
- 2) I øvrigt afvises sagen.
- 3) Den Helleenske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 16.6.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015 — Abdoulaye Amadou Tall mod Centre public d'action sociale de Huy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Liège — Belgien)

(Sag C-239/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2005/85/EF — minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne — artikel 39 — adgang til effektive retsmidler — flere på hinanden følgende asylansøgninger — ikke opsættende virkning af et retsmiddel iværksat til prøvelse af en afgørelse fra en kompetent national myndighed om ikke yderligere at behandle en fornyet asylansøgning — social sikring — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 19, stk. 2 — artikel 47)

(2016/C 068/08)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal du travail de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Abdoulaye Amadou Tall

Sagsøgt: Centre public d'action sociale de Huy

procesdeltagere: Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Konklusion

Artikel 39 i Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, som ikke foreskriver opsættende virkning for et retsmiddel iværksat til prøvelse af en afgørelse såsom den i hovedsagen omhandlede om ikke yderligere at behandle en fornyet asylansøgning.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 14.7.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. december 2015 — Air France-KLM, tidligere Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, tidligere Brit Air (C-289/14) mod Ministère des Finances et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'état — Frankrig)

(Forenede sager C-250/14 og C-289/14) ⁽¹⁾

(Merværdiafgift — afgiftspligtens indtræden og forfald — luftbefordring — billet, der er blevet købt, men som ikke er blevet brugt — levering af transportydelsen — udstedelse af billetten — tidspunkt for betaling af afgiften)

(2016/C 068/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'état

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Air France-KLM, tidligere Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, tidligere Brit Air (C-289/14)

Sagsøgt: Ministère des Finances et des Comptes publics

Konklusion

- 1) Artikel 2, nr. 1), og artikel 10, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 1999/59/EF af 17. juni 1999 og derefter ved Rådets direktiv 2001/115/EF af 20. december 2001, skal fortolkes således, at et luftfartsselskabs udstedelse af billetter skal pålægges merværdiafgift, når de udstedte billetter ikke er blevet brugt af passagererne, og når de sidstnævnte ikke har kunnet opnå tilbagebetaling herfor.
- 2) Artikel 2, nr. 1), og artikel 10, stk. 2, første og andet afsnit, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 1999/59 og derefter ved direktiv 2001/115, skal fortolkes således, at den merværdiafgift, der i forbindelse med købet af flybilletten er blevet erlagt af en passager, som ikke har brugt sin billet, forfalder på det tidspunkt, hvor prisen for billetten modtages, uanset om det er af luftfartsselskabet selv, af tredjemand, der handler i selskabets navn eller på dets vegne, eller af tredjemand, der handler i eget navn, men for luftfartsselskabets regning.

- 3) Artikel 2, nr. 1), og artikel 10, stk. 2, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 1999/59 og derefter ved direktiv 2001/115, skal fortolkes således, at i den situation, hvor tredjemand inden for rammerne af en franchisekontrakt dels markedsfører et luftfartsselskabs billetter for selskabets regning, dels for de udstedte og udløbne billetter betaler det nævnte selskab en standardkompensation, der er beregnet som en procentdel af den årlige omsætning på de tilsvarende ruter, udgør denne kompensation et beløb, der skal pålægges afgift som modydelse til disse billetter.

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2014 og EUT C 261 af 11.8.2014.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. december 2015 — Gebhart Hiebler mod Walter Schlagbauer
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)**

(Sag C-293/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/123/EF — det materielle anvendelsesområde — virksomhed forbundet med udøvelse af offentlig myndighed — skorstensfejererhvervet — opgaver henhørende under brandvæsnets territoriale begrænsninger af næringsbrevet — tjenesteydelser af almen økonomisk interesse — nødvendighed — proportionalitet)

(2016/C 068/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gebhart Hiebler

Sagsøgt: Walter Schlagbauer

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked skal fortolkes således, at det omfatter udøvelsen af et erhverv som det i hovedsagen omhandlede skorstensfejererhverv i sin helhed, skønt dette erhverv indebærer udførelsen af ikke alene privat erhvervsvirksomhed, men ligeledes af opgaver inden for brandvæsnets.
- 2) Artikel 10, stk. 4, og artikel 15, stk. 1, stk. 2, litra a), og stk. 3, i direktiv 2006/123 skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som begrænser tilladelsen til at udøve skorstensfejererhvervet i sin helhed til et bestemt geografisk område, såfremt denne lovgivning ikke forfølger formålet om beskyttelse af den offentlige sundhed på en konsekvent og systematisk måde, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Artikel 15, stk. 4, i direktiv 2006/123 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en sådan national lovgivning i tilfælde af, at opgaverne henhørende under brandvæsnets skal kvalificeres som opgaver forbundet med tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, for så vidt som den fastsatte territoriale begrænsning er nødvendig og står i et rimeligt forhold til udførelsen af disse opgaver under økonomisk rentable vilkår, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. december 2015 — Rüdiger Hobohm mod Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik og Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-297/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence i sager om forbrugeraftaler — artikel 15, stk. 1, litra c), og artikel 16, stk. 1 — begrebet erhvervmæssig virksomhed »rettet mod« forbrugeren bopælsmedlemsstat — aftale om forretningsførelse med henblik på at opnå det økonomiske mål, som forfulgtes med en tidligere mægleraftale, som blev indgået under udøvelse af erhvervmæssig virksomhed »rettet mod« forbrugeren bopælsmedlemsstat — nær tilknytning)

(2016/C 068/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rüdiger Hobohm

Sagsøgte: Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik og Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

Konklusion

Artikel 15, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal, for så vidt som denne bestemmelse vedrører aftaler, som er indgået inden for rammerne af erhvervmæssig virksomhed, som en erhvervsdrivende »retter mod« forbrugeren bopælsmedlemsstat, sammenholdt med denne forordnings artikel 16, stk. 1, fortolkes således, at den kan finde anvendelse på en aftale indgået mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, der ikke som sådan er omfattet af området for den erhvervmæssige virksomhed, som denne erhvervsdrivende »retter mod« forbrugeren bopælsmedlemsstat, men som har nær tilknytning til en tidligere indgået aftale mellem de samme parter inden for rammerne af en sådan virksomhed. Det tilkommer den nationale ret at efterprøve, om de elementer, der kendetegner denne tilknytning, herunder den retlige eller faktiske identitet mellem parterne i disse to aftaler, identiteten af det økonomiske mål med disse aftaler vedrørende den samme konkrete genstand og komplementariteten af den anden aftale i forhold til den første aftale, for så vidt som den tager sigte på at gøre det muligt at opnå det økonomiske mål med denne sidstnævnte aftale, er til stede.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015 — Imtech Marine Belgium NV mod Radio Hellenic SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-300/14) ⁽¹⁾

(»Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civilretlige spørgsmål — forordning (EF) nr. 805/2004 — europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav — betingelser for attestering — debtors rettigheder — prøvelse af retsafgørelsen«)

(2016/C 068/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Imtech Marine Belgium NV

Sagsøgt: Radio Hellenic SA

Konklusion

- 1) Artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav, sammenholdt med artikel 288 TEUF, skal fortolkes således, at den ikke pålægger medlemsstaterne i national ret at indføre en prøvelsesprocedure som omhandlet i artikel 19.
- 2) Artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 805/2004 skal fortolkes således, at for at foretage en attestering af en udeblivesretsafgørelse som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument skal den ret, der behandler en sådan anmodning, sikre, at den nationale lovgivning reelt og uden undtagelse giver mulighed for at opnå en fuld såvel retlig som faktisk prøvelse af en sådan retsafgørelse i de to tilfælde, som er omhandlet i denne bestemmelse, og at den giver mulighed for at forlænge fristerne for at anfægte en retsafgørelse om et ubestridt krav, ikke alene i tilfælde af force majeure, men ligeledes, når andre ekstraordinære omstændigheder, som debitor ikke har indflydelse på, har forhindret denne sidstnævnte i at gøre indsigelse mod det pågældende krav.
- 3) Artikel 6 i forordning nr. 805/2004 skal fortolkes således, at attesteringen af en retsafgørelse som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, som der på ethvert tidspunkt kan indgives anmodning om, bør være forbeholdt en dommer.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015 — Gergely Szemerey mod
Miniszterelnökséget vezető miniszter, der er indtrådt i rettighederne for Mezőgazdasági és
Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gyulai
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)**

(Sag C-330/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles landbrugspolitik — støtteforanstaltninger til udvikling af
landdistrikterne — betalinger for miljøvenligt landbrug — forordning (EF) nr. 1122/2009 — artikel 23
og 58 — forordning (EF) nr. 1698/2005 — forordning (EF) nr. 1975/2006 — støtte til dyrkning af en
sjælden planteart — betalingsanmodning — indhold — krav om attest — sanktioner i tilfælde af
manglende fremlæggelse)

(2016/C 068/13)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gergely Szemerey

Sagsøgt: Miniszterelnökséget vezető miniszter, der er indtrådt i rettighederne for Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Konklusion

- 1) Artikel 23 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin, sammenholdt med Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 473/2009 af 25. maj 2009, og Kommissionens forordning (EF) nr. 1975/2006 af 7. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 484/2009 af 9. juni 2009, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede stiller krav om, at en ansøger om støtte til miljøvenligt landbrug samtidig med sin støtteansøgning over for betalingsorganet fremlægger en attest om den sjældne planteart, der giver vedkommende ret til udbetaling af denne støtte, under forudsætning af, at denne lovgivning har givet de berørte aktører mulighed for på rimelige vilkår at tilpasse sig dennes krav, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 58, stk. 3, i forordning nr. 1122/2009 skal fortolkes således, at den i denne bestemmelse fastsatte sanktion ikke finder anvendelse på en ansøger om støtte til miljøvenligt landbrug, der undlader at vedlægge sin støtteansøgning et dokument som den i hovedsagen omhandlede attest, der giver vedkommende ret til udbetaling af denne støtte. Denne forordnings artikel 23, stk. 1, tredje afsnit, skal fortolkes således, at en sådan undladelse i princippet fører til, at anmodningen om udbetaling af støtte til miljøvenligt landbrug afvises.

(¹) EUT C 303 af 8.9.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. december 2015 — Scotch Whisky Association m.fl. mod The Lord Advocate og The Advocate General for Scotland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Session (Scotland) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-333/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — fælles markedsordning for landbrugsprodukter — forordning (EU) nr. 1308/2013 — frie varebevægelser — artikel 34 TEUF — kvantitative restriktioner — foranstaltninger med tilsvarende virkning — minimumspris for alkoholholdige drikkevarer beregnet på grundlag af mængden af alkohol i produktet — begrundelse — artikel 36 TEUF — beskyttelsen af menneskers liv og sundhed — den nationale rets afgørelse)

(2016/C 068/14)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Session (Scotland)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Scotch Whisky Association, spiritsEUROPE og Comité de la Communauté économique européenne des Industries et du Commerce des Vins, Vins aromatisés, Vins mousseux, Vins de liqueur et autres Produits de la Vigne (CEEV)

Sagsøgte: The Lord Advocate og The Advocate General for Scotland

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede, der pålægger en MPU for detailhandel med vin, på den betingelse, at denne foranstaltning faktisk er egnet til at sikre formålet om beskyttelse af menneskers liv og sundhed, og at den under hensyntagen til målsætningerne med den fælles landbrugspolitik og til den fælles markedsordnings tilfredsstillende funktion ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det nævnte formål om beskyttelse af menneskers liv og sundhed.
- 2) Artikel 34 TEUF og 36 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat — af hensyn til formålet om beskyttelse af menneskers liv og sundhed gennem en forhøjelse af forbrugerpriserne på alkohol — vælger en lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der pålægger en MPU for detailhandel med alkoholholdige drikkevarer, og fravælger en foranstaltning, såsom en forhøjelse af punktafgifterne, der kan være mindre restriktiv for samhandelen og konkurrencen inden for Den Europæiske Union. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om dette er tilfældet under hensyn til en udførlig gennemgang af alle de relevante forhold i den for retten indbragte sag. Den omstændighed alene, at denne sidstnævnte foranstaltning er egnet til at medføre supplerende fordele og mere generelt kan opfylde formålet om at bekæmpe alkoholmisbrug, kan ikke begrunde, at foranstaltningen fravælges.
- 3) Artikel 36 TEUF skal fortolkes således, at en national ret — når den tager stilling til en national lovgivning med hensyn til begrundelsen vedrørende beskyttelse af menneskers liv og sundhed i denne bestemmelses forstand — er forpligtet til at foretage en objektiv vurdering af, om de af den pågældende medlemsstat fremlagte beviser støtter den konklusion, at der er rimelig grund til at antage, at de valgte midler er egnede til at opfylde de forfulgte formål, såvel som af muligheden for at opnå disse formål gennem foranstaltninger, der er mindre restriktive for de frie varebevægelser og den fælles markedsordning.
- 4) Artikel 36 TEUF skal fortolkes således, at efterprøvelsen af proportionaliteten af en national foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede ikke er begrænset til kun at omfatte de oplysninger, beviser eller andre dokumenter, som den nationale lovgiver havde til rådighed, da denne vedtog en sådan foranstaltning. Under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, skal efterprøvelsen af, om nævnte foranstaltning er i overensstemmelse med EU-retten, foretages på grundlag af de oplysninger, beviser eller andre dokumenter, som den nationale ret har til rådighed på det tidspunkt, hvor den træffer afgørelse, på de betingelser, der er fastsat i national ret.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 29.9.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015 — X-Steuerberatungsgesellschaft mod Finanzamt Hannover-Nord (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-342/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer — direktiv 2005/36/EF — artikel 5 — fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 2006/123/EF — artikel 16 og artikel 17, nr. 6) — artikel 56 TEUF — skatterådgivningsfirma, der er etableret i en medlemsstat og udfører tjenesteydelser i en anden medlemsstat — lovgivning i en medlemsstat, som kræver registrering og godkendelse af skatterådgivningsfirmaer)

(2016/C 068/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X-Steuerberatungsgesellschaft

Sagsøgt: Finanzamt Hannover-Nord

Konklusion

Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at en lovgivning i en medlemsstat, som fastsætter betingelserne for adgang til at udøve virksomhed med forretningsmæssig bistand i skattesager, begrænser den frie udveksling af tjenesteydelser for et skatterådgivningsfirma, som er oprettet i overensstemmelse med lovgivningen i en anden medlemsstat, hvori dette selskab er etableret, som i denne sidstnævnte medlemsstat, i hvilken der ikke findes regler om skatterådgivningsvirksomhed, udarbejder en momsangivelse for ydelsesmodtageren i den førstnævnte medlemsstat og fremsender den til skattemyndighederne i denne stat, uden at de kvalifikationer, som det pågældende selskab eller de fysiske personer, som yder den forretningsmæssige bistand i skattesager for dette selskab, har opnået i andre medlemsstater, anerkendes med deres rette værdi og tages behørigt i betragtning.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.10.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015 — APEX GmbH Internationale Spedition mod Hauptzollamt Hamburg-Stadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-371/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — handelspolitik — dumping — lometændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 11, stk. 2 — udløb — artikel 13 — omgåelse — gennemførelsesforordning (EU) nr. 260/2013 — gyldighed — udvidelse af en antidumpingtold på et tidspunkt, hvor den forordning, der har indført nævnte told, ikke længere er gældende — ændring i mønstret for handelen)

(2016/C 068/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: APEX GmbH Internationale Spedition

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Konklusion

Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 260/2013 af 18. marts 2013 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EF) nr. 1458/2007 på importen af lometændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til at omfatte importen af lometændere med fyrsten, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, uanset om den er angivet med oprindelse i Den Socialistiske Republik Vietnam eller ej, er ugyldig.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.10.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. december 2015 — Timac Agro Deutschland GmbH mod Finanzamt Sankt Augustin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-388/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skattelovgivning — selskabsskat — etableringsfrihed — ikke-hjemmehørende fast driftssted — forebyggelse af dobbeltbeskatning ved at fritage det ikke-hjemmehørende faste driftssteds indtægter for skat — hensyntagen til tab fra et sådant fast driftssted — medregning af tab, der tidligere er blevet fradraget, ved afhændelse af et ikke-hjemmehørende driftssted — endelige tab)

(2016/C 068/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Timac Agro Deutschland GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Sankt Augustin

Konklusion

- 1) Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats skatteordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter tab, som et hjemmehørende selskab tidligere har fradraget for et fast driftssted, der er beliggende i en anden medlemsstat, i tilfælde, hvor selskabet afhænder det faste driftssted til et ikke-hjemmehørende selskab fra samme koncern som førstnævnte selskab, medregnes på ny i det afhændende selskabs skattepligtige resultat, når den indkomst, der er oppebåret af et sådant fast driftssted, i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget for beskatning i den medlemsstat, hvor det selskab, som dette driftssted tilhører, har sit hjemsted.
- 2) Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats skatteordning som den i hovedsagen omhandlede, der i tilfælde, hvor et hjemmehørende selskab afhænder et fast driftssted, der er beliggende i en anden medlemsstat, til et ikke-hjemmehørende selskab fra samme koncern som førstnævnte selskab, udelukker det hjemmehørende selskabs mulighed for at tage hensyn til det afhændede driftssteds tab i sit beskatningsgrundlag, når enekompetencen til at beskatte driftsstedets resultater i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst tilkommer den medlemsstat, hvori det er beliggende.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.10.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. december 2015 — Viamar — Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon AEmod Elliniko Dimosio (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Efeteio Athinon — Grækenland)

(Sag C-402/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie varebevægelser — fiskale bestemmelser — interne afgifter — finanstold — afgifter med tilsvarende virkning — formaliteter ved grænsepassage — artikel 30 TEUF — artikel 110 TEUF — direktiv 92/12/EØF — artikel 3, stk. 3 — direktiv 2008/118/EF — artikel 1, stk. 3 — manglende gennemførelse i national ret — direkte virkning — opkrævning af en afgift på motorkøretøjer på tidspunktet for indførslen af disse til en medlemsstats område — afgift, der er knyttet til registreringen og til den eventuelle ibrugtagning af køretøjet — afslag på tilbagebetaling af afgiften i tilfælde af manglende registrering af køretøjet)

(2016/C 068/18)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Dioikitiko Efeteio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Viamar — Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon AE

Sagsøgt: Elliniko Dimosio

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 3, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF skal fortolkes således, at bestemmelsen opfylder betingelserne for at have direkte virkning, hvorved det er muligt for privatpersoner at påberåbe sig den for en national domstol i en tvist mellem dem og en medlemsstat.
- 2) Artikel 30 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats praksis såsom den i hovedsagen omhandlede, hvorefter den registreringsafgift, der er blevet opkrævet i forbindelse med indførslen af motorkøretøjer hidrørende fra andre medlemsstater, ikke bliver tilbagebetalt, selv om de pågældende køretøjer, som aldrig er blevet indregistreret i denne medlemsstat, er blevet genudført til en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 380 af 27.10.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. december 2015 — María Auxiliadora Arjona Camacho mod Securitas Seguridad España SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba — Spanien)

(Sag C-407/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2006/54/EF — ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv — afskedigelse, som er udtryk for forskelsbehandling — artikel 18 — erstatning eller godtgørelse af det faktisk lidte tab — afskrækkende virkning — artikel 25 — sanktioner — erstatning med karakter af straf)

(2016/C 068/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba

Parter i hovedsagen

Sagsøger: María Auxiliadora Arjona Camacho

Sagsøgt: Securitas Seguridad España SA

Konklusion

Artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at denne artikel for at sikre en reel og effektiv erstatning eller godtgørelse for tab og skader som følge af forskelsbehandling på grundlag af køn, således at det har en præventiv virkning og står i et rimeligt forhold til det tab, der er lidt, pålægger de medlemsstater, der vælger en økonomisk erstatning, ifølge nærmere bestemmelser, som de selv fastsætter, i deres nationale retsorden at indføre foranstaltninger, hvorefter en person, der er påført tab og skader, tildeles en erstatning, som fuldstændigt dækker det tab, der er lidt.

(¹) EUT C 409 af 17.11.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. december 2015 — WebMindLicenses kft mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-419/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, 24, 43, 250 og 273 — leveringssted for elektronisk leverede tjenesteydelser — kunstig fastlæggelse af dette leveringssted ved hjælp af et arrangement uden økonomisk realitet — misbrug af rettighed — forordning (EU) nr. 904/2010 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 7, 8, 41, 47, 48, artikel 51, stk. 1, og artikel 52, stk. 1 og 3 — ret til forsvar — ret til kontradiktion — afgiftsmyndighedens anvendelse af beviser, som er tilvejebragt uden den afgiftspligtiges vidende i forbindelse med en sideløbende uafsluttet straffesag — aflytning af telekommunikation og beslaglæggelse af e-mail)

(2016/C 068/20)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WebMindLicenses kft

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Konklusion

1) EU-retten skal fortolkes således, at det med henblik på vurderingen af, om en licensaftale, hvis genstand var brugsretten til knowhow, der gjorde det muligt at drive et websted, hvorved der blev udbudt interaktive audiovisuelle tjenesteydelser, som blev indgået med et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat end den, hvor det selskab, der udstedte denne licens, havde hjemsted, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende udgjorde misbrug af en rettighed ved at drage nytte af, at den sats for merværdiafgift, der fandt anvendelse på disse ydelser, var lavere i denne anden medlemsstat, ikke i sig selv forekommer afgørende, at direktøren for og eneaktionæren i det licensudstedende selskab havde skabt denne knowhow, at denne samme person øvede indflydelse på eller havde kontrol over udviklingen og udnyttelsen af denne knowhow og leveringen af de ydelser, som blev udført på baggrund heraf, samt at forvaltningen af de finansielle transaktioner og menneskelige og tekniske ressourcer, der var nødvendige for leveringen af nævnte ydelser, blev udført af underleverandører, ligesom de grunde, som kan have foranlediget det licensudstedende selskab til at overdrage brugsretten til den omhandlede knowhow til et selskab med hjemsted i denne anden medlemsstat i stedet for selv at udnytte den, heller ikke i sig selv forekommer afgørende.

Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge alle omstændighederne i hovedsagen med henblik på at fastslå, om denne aftale udgjorde et rent kunstigt arrangement, som skjulte den omstændighed, at de omhandlede tjenesteydelser ikke reelt blev leveret af det licensmodtagende selskab, men faktisk blev leveret af det licensudstedende selskab, idet det bl.a. skal undersøges, om etableringen af det licensmodtagende selskabs hjemsted for dets økonomiske virksomhed eller faste forretningssted var reel, om selskabet havde en passende struktur til at udøve den omhandlede økonomiske virksomhed for så vidt angår lokaler og menneskelige og tekniske ressourcer, eller om nævnte selskab udøvede denne økonomiske virksomhed i eget navn og for egen regning, under eget ansvar og på egen risiko.

- 2) EU-retten skal fortolkes således, at det i et tilfælde, hvor der konstateres et misbrug, som har medført, at leveringsstedet for en tjenesteydelse blev fastlagt i en anden medlemsstat end den, hvor det ville være blevet fastlagt, hvis der ikke var sket misbrug, ikke er til hinder for berigtigelse af merværdiafgift i den medlemsstat, hvor denne tjenesteydelse reelt er blevet leveret, at der er blevet betalt merværdiafgift i denne anden medlemsstat i overensstemmelse med denne medlemsstats lovgivning.
- 3) Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift skal fortolkes således, at en medlemsstats afgiftsmyndighed, som undersøger, hvorvidt der skal pålægges merværdiafgift på ydelser, der allerede er blevet pålagt merværdiafgift i andre medlemsstater, er forpligtet til at fremsende en anmodning om oplysninger til afgiftsmyndighederne i disse andre medlemsstater, såfremt en sådan anmodning er nyttig eller endog uundværlig med henblik på at fastslå, om der skal pålægges merværdiafgift i den første medlemsstat.
- 4) EU-retten skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at afgiftsmyndigheden med henblik på anvendelsen af artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 325 TEUF samt artikel 2, artikel 250, stk. 1, og artikel 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og med henblik på at fastslå, om der er sket misbrug på området for merværdiafgift, kan anvende beviser, der er tilvejebragt uden den afgiftspligtiges vidende inden for rammerne af en endnu uafsluttet sideløbende straffesag ved hjælp af f.eks. aflytning af telekommunikation og beslaglæggelse af e-mail, forudsat at tilvejebringelsen af disse beviser i forbindelse med nævnte straffesag og anvendelsen af beviserne i forbindelse med den administrative sag ikke tilsidesætter de retigheder, der er sikret ved EU-retten.
- 5) Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende påhviler det i medfør af artikel 7, 47 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder den nationale ret, som foretager prøvelsen af lovligheden af en afgørelse om berigtigelse af merværdiafgift, der er truffet på grundlag af sådanne beviser, at efterprøve dels, om aflytningen af telekommunikation og beslaglæggelsen af e-mail udgjorde efterforskningsmidler, som var fastlagt i lovgivningen og var nødvendige i forbindelse med straffesagen, dels, om nævnte myndigheds anvendelse af beviserne tilvejebragt ved hjælp af disse midler ligeledes var nødvendig og tilladt i henhold til loven. Det tilkommer desuden denne ret at efterprøve, om den afgiftspligtige i overensstemmelse med det generelle princip om overholdelse af retten til forsvar har haft mulighed for under den administrative procedure at få adgang til disse beviser og at blive hørt herom. Såfremt retten fastslår, at den afgiftspligtige ikke har haft denne mulighed, eller at beviserne er blevet tilvejebragt i strid med chartrets artikel 7 i forbindelse med straffesagen eller anvendt i strid hermed i forbindelse med den administrative procedure, skal nævnte nationale ret afvise beviserne og annullere nævnte afgørelse, hvis afgørelsen på baggrund heraf ikke længere er begrundet. Disse beviser skal ligeledes afvises, såfremt denne ret ikke har beføjelse til at efterprøve, om beviserne under denne straffesag er blevet tilvejebragt i overensstemmelse med EU-retten, eller i det mindste på grundlag af en allerede udført efterprøvelse foretaget af en straffedomstol inden for rammerne af en kontradiktorisk procedure kan sikre sig, at beviserne er blevet tilvejebragt i overensstemmelse med EU-retten.

(¹) EUT C 439 af 8.12.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. december 2015 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-595/14) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — den anfægtede afgørelse erstattet under sagens behandling — sagens genstand — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — et nyt psykoaktivt stof underkastes kontrolforanstaltninger — retlig ramme, der finder anvendelse efter ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten — overgangsbestemmelser — høring af Europa-Parlamentet)

(2016/C 068/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved F. Drexler, A. Caiola og M. Pencheva, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved K. Pleśniak og K. Michoel, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/688/EU af 25. september 2014 om at underkaste 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylenedioxypropylvaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin) kontrolforanstaltninger annulleres.
- 2) Virkningerne af gennemførelsesafgørelse 2014/688 opretholdes.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 17. december 2015 — Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen og Ritva Komu mod Pekka Komu og Jelena Komu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus — Finland)

(Sag C-605/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 44/2001 — anvendelsesområde — enekompetence — artikel 22, nr. 1) — sag om rettigheder over fast ejendom — begreb — anmodning om opløsning ved salg af et ideelt sameje om fast ejendom)

(2016/C 068/22)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen og Ritva Komu

Sagsøgte: Pekka Komu og Jelena Komu

Konklusion

Artikel 22, nr. 1), første afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2002 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en sag om opløsning af et ideelt sameje om en fast ejendom ved et salg, der skal forestås af en administrator, er omfattet af kategorien »sager om rettigheder over fast ejendom« som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 9.3.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. december 2015 — Firma Theodor Pfister mod Landkreis Main-Spessart (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-58/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — landbrug — sundhedsinspektioner — offentlig kontrol af foderstoffer og fødevarer — finansiering af kontrol — udgifter til undersøgelse i forbindelse med slagtning — forordning (EF) nr. 882/2004 — direktiv 85/73/EØF — mulighed for at opkræve et beløb, der svarer til de faktiske undersøgelsesudgifter, og som er større end de afgifter, som er fastsat i dette direktiv)

(2016/C 068/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Firma Theodor Pfister

Sagsøgt: Landkreis Main-Spessart

Konklusion

Artikel 27, stk. 3, første afsnit, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, skal fortolkes således, at den for så vidt angår overgangsperioden 2007 tillader, at der opkræves omkostningsdækkende afgifter for sundhedsmæssig kontrol af kød, som den kompetente myndighed har afholdt, som omhandlet i Rådets direktiv 85/73/EØF af 29. januar 1985 om finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol som omhandlet i direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF, 90/675/EØF og 91/496/EØF, som ændret ved Rådets direktiv 97/79/EF af 18. december 1997.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 26.5.2015.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 17. december 2015 — Sandra Bitter, som kurator for Ziegelwerk Höxter GmbH, mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-580/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — bøde for overskridelse af emissionskvoterne — proportionalitet)

(2016/C 068/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sandra Bitter, som kurator for Ziegelwerk Höxter GmbH

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Konklusion

Gennemgangen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, der i forhold til proportionalitetsprincippet kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 16, stk. 3, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009, for så vidt som den fastsætter en bøde på 100 EUR for hvert ton kuldioxidækvivalent, for hvilket driftslederen ikke har returneret kvoter.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 23.3.2015.

Appel iværksat den 12. maj 2015 af Edward Guja til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 14. april 2015 i sag T-823/14, Guja mod Polen

(Sag C-352/15 P)

(2016/C 068/25)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Edward Guja (ved advokat M. Szczepara)

Den anden part i appelsagen: Republikken Polen

Ved kendelse af 17. december 2015 har Domstolen (Tredje Afdeling) forkastet appellen.

Sag anlagt den 10. juli 2015 — Kommissionen mod Slovenien

(Sag C-357/15)

(2016/C 068/26)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Sanfrutos Cano, M. Heller og D. Kukovec)

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Ved kendelse afsagt den 29. oktober 2015 har Domstolens præsident besluttet, at sag C-357/15 skal slettes af registeret, og at Republikken Slovenien betaler sagens omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Craiova (Rumænien) den 20. november 2015 — Rodica Popescu mod Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj

(Sag C-614/15)

(2016/C 068/27)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Craiova

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rodica Popescu

Sagsøgt: Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den omstændighed, at aktiviteten udført af personalet i branchen for dyrevelfærd med specifikke kontrolopgaver er tæt forbundet med fortsættelsen af aktiviteten i bedrifter af den ovenfor i punkt [5] nævnte type, en tilstrækkelig begrundelse for indgåelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter som en undtagelse fra de almindelige bestemmelser, som har gennemført direktiv 1999/70/EF⁽¹⁾?
- 2) Udgør opretholdelsen af specialbestemmelser i lovgivningen, som tillader indgåelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i branchen for dyrevelfærd for en periode som den ovenfor anførte, en tilsidesættelse af den forpligtelse, som påhviler medlemsstaten ved gennemførelsen af direktiv 1999/70/EF?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Spanien) den 27. november 2015 — Carlos Álvarez Santirso mod Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias

(Sag C-631/15)

(2016/C 068/28)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carlos Álvarez Santirso

Sagsøgt: Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias

Præjudicielt spørgsmål

Skal § 4 i den rammeaftale, der er knyttet til Rådets direktiv 1999/70/EF⁽¹⁾ af 28. juni 1999 om tidsbegrænset ansættelse, fortolkes således, at den er til hinder for en regional forskrift som den i den asturiske lov nr. 6/2009 af 29. december 2009 om vurdering af undervisere og deres incitament, der i artikel 2 fastsætter et krav om at være fastansat tjenestemand for at blive omfattet af vurderingsplanen (og dermed for at kunne modtage de økonomiske incitament, der er knyttet dertil), hvorved de midlertidigt ansatte tjenestemænd udelukkes?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 30. november 2015 — Costin Popescu mod Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră og Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

(Sag C-632/15)

(2016/C 068/29)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Costin Popescu

Sagsøgt: Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră og Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

Præjudicielt spørgsmål

Kan den rumænske stat i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF⁽¹⁾ indføre en regel om, at knallertførere, der er i besiddelse af et officielt dokument, som attesterer deres førerret på offentlig vej inden den 19. januar 2013, for at kunne føre knallert også efter denne dato skal erhverve et kørekort og bestå samme prøver/eksamener som med hensyn til andre biler?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20.12.2006 om kørekort (EUT L 403, s. 18).

Appel iværksat den 2. december 2015 af Toni Klement til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 24. september 2015 i sag T-211/14, Toni Klement mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-642/15 P)

(2016/C 068/30)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Toni Klement (ved Rechtsanwalt J. Weiser)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten den 24. september 2015 i sag T-211/14 ophæves.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten påberåbt sig tre anbringender.

1. Det er ubestridt, at det omtvistede varemærke udelukkende blev anvendt med den supplerende ordbestanddel »Bullerjan«. Appellanten gør gældende, at Retten har foretaget en urigtig gengivelse af beviserne i forbindelse med bedømmelsen af den tilføjede bestanddel »Bullerjan«s særpræg. Retten kvalificerede (kun) den tilføjede bestanddels særpræg som normalt. Der er ikke noget grundlag i beviserne for at antage, at der (kun) er tale om et normalt særpræg, idet der ikke er angivet nogen oplysninger vedrørende omfanget, varigheden og intensiteten af bestanddelen »Bullerjan«, der selv er registreret som varemærke.
2. Med det andet anbringende gør appellanten gældende, at Rettens begrundelse er selvmodsigende, idet den fastslog, at det omtvistede varemærke havde en høj grad af særpræg. På den ene side angav Retten, at det omtvistede varemærke havde en »usædvanlig form«, mens den på den anden side fastslog, at andre producenter markedsfører ovne, der har samme form. Rettens begrundelse er ydermere selvmodsigende, eftersom det omtvistede varemærkes høje grad af særpræg på den ene side ikke anses for sammenhængende med dets funktionalitet, og der på den anden side ikke stilles spørgsmålstegn til denne høje grad af særpræg på baggrund af de andre ovnes lignende form, eftersom denne kan henføres til efterstræbelsen af et bestemt teknisk resultat. Rettens begrundelse er dermed selvmodsigende i to henseender og således behæftet med en retlig fejl.
3. Med det tredje anbringende gør appellanten gældende, at der på flere punkter retligt set er foretaget en fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 15, stk. 1, litra a), i EF-varemærkeforordningen⁽¹⁾. For det første fulgte Retten i forbindelse med vurderingen af det omtvistede varemærkes særpræg i henhold til artikel 15, stk. 1, litra a), i EF-varemærkeforordningen ikke Domstolens praksis vedrørende bedømmelsen af det fornødne særpræg ved tredimensionale varemærker, der udgøres af formen på varen. Retten undlod at foretage en sammenligning af det omtvistede varemærke med den form af ovne, som normalt anvendes inden for denne sektor, således som dette er krævet i henhold til Domstolens praksis. For det andet fandt Retten ikke, at den eventuelle funktionalitet af det omtvistede varemærke var relevant ved bedømmelsen af dets særpræg. Retten tilsidesatte dermed det anderkendte princip om, at der skal tages hensyn til alle relevante forhold, der er forbundet med sagens konkrete omstændigheder ved bedømmelsen særpræget. Endelig fulgte Retten ikke Domstolens praksis vedrørende retsbevarende brug af et registreret varemærke som en del af et sammensat varemærke. I denne forbindelse fandt Retten det tilstrækkeligt, at et varemærke, der anvendes som en del af et sammensat varemærke, forsat anses for en oprindelsesangivelse. Retten har hermed undladt at tage i betragtning, hvad der følger af den entydige ordlyd af artikel 15, stk. 1, litra a), i EF-varemærkeforordningen og Domstolens retspraksis, hvorefter det ligeledes skal efterprøves, om varemærkets særpræg er forandret. Retten foretog ikke en sådan efterprøvelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 14. december 2015, Jyske Finans A/S mod Ligebehandlingsnævnet som mandatar for Ismar Huskic

(Sag C-668/15)

(2016/C 068/31)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter

Sagsøger: Jyske Finans A/S

Sagsøgte: Ligebehandlingsnævnet som mandatar for Ismar Huskic

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal forbuddet mod direkte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv nr. 2000/43/EF ⁽¹⁾ om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle, uanset race eller etnisk oprindelse fortolkes således, at det er til hinder for en praksis som den i den foreliggende sag, hvorefter personer, der er født uden for Norden, en medlemsstat eller Schweiz eller Liechtenstein, behandles ringere end personer, der er født i Norden, en medlemsstat eller Schweiz eller Liechtenstein i en tilsvarende situation?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, udgør en sådan praksis — med mindre den er objektivt begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige — da indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse som fastsat i artikel 2, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv nr. 2000/43/EF?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, vil en sådan praksis principielt kunne retfærdiggøres som et hensigtsmæssigt og nødvendigt middel til varetagelse af det skærpede kundelegitimationskrav, som er fastsat i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2005/60/EF ⁽²⁾ af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme?

⁽¹⁾ EFT L 180, s. 22

⁽²⁾ EUT L 309 s. 15

Sag anlagt den 17. december 2015 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-687/15)

(2016/C 068/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher og L. Nicolae, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets konklusioner om Den Internationale Telekommunikationsunions (ITU's) verdensradiokonference 2015 (WRC-15), vedtaget den 26. oktober 2015 på Rådets 3419. møde i Luxembourg, annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Med dette søgsmål har Kommissionen nedlagt påstand om, at Rådets konklusioner om Den Internationale Telekommunikationsunions (ITU's) verdensradiokonference 2015 (WRC-15), vedtaget den 26. oktober 2015 på Rådets 3419. møde i Luxembourg, annulleres.
2. Søgsmålet er støttet på et enkelt anbringende, nemlig at Rådet ved at vedtage konklusionerne om Den Internationale Telekommunikationsunions (ITU's) verdensradiokonference 2015 (WRC-15) fremfor en afgørelse som foreslået af Kommissionen, har tilsidesat artikel 218, stk. 9, TEUF, der finder anvendelse på den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på WRC-15.
3. I denne henseende har Kommissionen for det første gjort gældende, at artikel 218, stk. 9, TEUF finder anvendelse på de holdninger, der skal indtages på Unionens vegne i et tilfælde som det foreliggende, hvor Den Europæiske Union har en status i den pågældende internationale organisation, dvs. som sektormedlem, hvilket efter artikel 3, stk. 2, i ITU's konstitution giver Den Europæiske Union visse rettigheder [til at deltage] i organisationens aktiviteter.

4. Kommissionen har for det andet gjort gældende, at de revisioner af radioreglementet, for hvilke Kommissionen har foreslået, at der indtages en holdning i overensstemmelse med artikel 218, stk. 9, TEUF, har retsvirkninger i denne bestemmelses forstand, både i henhold til de gældende internationale retlige rammer og de relevante EU-regler.
 5. For det tredje har Kommissionen med hensyn til de øvrige betingelser for anvendelsen af artikel 218, stk. 9, TEUF, anført, at disse også er opfyldt i denne sag, idet ITU's organer er »nedsat ved en aftale«, og at de retsakter, i forhold til hvilke Kommissionen har foreslået, at der indtages en holdning, ikke [supplerer] eller [ændrer] den institutionelle ramme for aftalen.
-

RETTE

Retten dom af 10. december 2015 — Front Polisario mod Rådet

(Sag T-512/12) ⁽¹⁾

(Forbindelser udadtil — aftale i form af brevveksling mellem Unionen og Marokko — gensidige liberaliseringsforanstaltninger for landbrugsprodukter, forarbejdede landbrugsprodukter og fisk og fiskevarer — anvendelse af aftalen i Vestsahara — Front Polisario — annullationssøgsmål — handleevne — umiddelbart og individuelt berørt — antagelse til realitetsbehandling — overensstemmelse med folkeretten — begrundelsespligt — ret til forsvar)

(2016/C 068/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) (først ved advokaterne C.-E. Hafiz og G. Devers, derefter ved advokat G. Devers.)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Kyriakopoulou, A. Westerhof Löfflerová og N. Rouam, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved F. Castillo de la Torre, E. Paasivirta og D. Stefanov, som befuldmægtigede, derefter ved F. Castillo de la Torre og E. Paasivirta, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse 2012/497/EU af 8. marts 2012 om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om gensidige liberaliseringsforanstaltninger for landbrugsprodukter, forarbejdede landbrugsprodukter og fisk og fiskevarer, udskiftning af protokol nr. 1, 2 og 3 og bilagene hertil og ændring af Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem de Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side (EUT L 241, s. 2).

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2012/497/EU af 8. marts 2012 om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om gensidige liberaliseringsforanstaltninger for landbrugsprodukter, forarbejdede landbrugsprodukter og fisk og fiskevarer, udskiftning af protokol nr. 1, 2 og 3 og bilagene hertil og ændring af Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem de Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side annulleres, for så vidt som afgørelsen godkender, at aftalen anvendes i Vestsahara.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger og betaler desuden de omkostninger, som Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) har afholdt.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 23.2.2013.

Retten kendelse af 17. december 2015 — Universal Music mod KHIM — Yello Strom (Yellow Lounge)

(Sag T-379/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse)

(2016/C 068/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Universal Music GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokat M. Viefhus)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved G. Schneider, derefter ved G. Schneider og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Yello Strom GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokat K. Gründig-Schnelle)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. marts 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 274/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Yello Strom GmbH og Universal Music GmbH

Konklusion

- 1) Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Universal Music GmbH og Yello Strom GmbH bærer hver deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af omkostningerne afholdt af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)(KHIM).

⁽¹⁾ EUT C 292 af 1.9.2014.

Rettens kendelse af 17. december 2015 — Murnauer Markenvertrieb mod KHIM — Bach Flower Remedies (MURNAUERS Bachblüten)

(Sag T-534/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelsen — ufornødent at træffe afgørelse)

(2016/C 068/35)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Egelsbach, Tyskland) (ved advokaterne F. Traub og D. Horst)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Bach Flower Remedies Ltd (Wimbledon, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne A. Renck og M. Petersen)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. maj 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2041/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Murnauer Markenvertrieb GmbH og Bach Flower Remedies Ltd.

Konklusion

- 1) Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.

- 2) Murnauer Markenvertrieb GmbH og Bach Flower Remedies Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler desuden hver halvdelen af de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 351 af 6.10.2014.

Rettens kendelse af 18. december 2015 — CompuGroup Medical mod KHIM — Schatteiner (SAM)
(Sag T-850/14)

(Annullationsøgsmål — EF-varemærker — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — meddelelse af appelkammerets afgørelse på sagsøgerens repræsentants elektroniske konto ved Harmoniseringskontoret — for sent anlagt — ingen force majeure eller omstændigheder, som ikke kunne forudses — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2016/C 068/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: CompuGroup Medical AG (Koblenz, Tyskland) (ved advokat B. Dix)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved H. Kunz, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenienter ved Retten: Simon Schatteiner (Wien, Østrig) (ved advokaterne F. Schulz og H. Pernez)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. juli 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 818/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Simon Schatteiner og CompuGroup Medical AG.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) CompuGroup Medical AG betaler sagens omkostninger.

Rettens kendelse af 17. december 2015 — Garcia Minguez mod Kommissionen

(Sag T-357/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — ansættelse — intern udvælgelsesprøve i Kommissionen for institutionens midlertidigt ansatte — ingen adgang for en midlertidig ansat i et forvaltningsorgan — vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra b) — ligebehandling — appel, der er åbenbart ugrundet)

(2016/C 068/37)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Maria Luisa Garcia Minguez (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne L. Ortiz Blanco og Á. Givaja Sanz)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (først ved J. Currall, G. Gattinara og F. Simonetti, derefter ved G. Gattinara og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 28. april 2015 (sag F-72/14, Sml. Pers., EU:F:2015:40), Garcia Minguez mod Kommissionen, med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Maria Luisa Garcia Minguez betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 279 af 24.8.2015.

Sag anlagt den 11. november 2015 — Frame mod KHIM — Bianca-Moden (BIANCALUNA)

(Sag T-627/15)

(2016/C 068/38)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italien) (ved advokaterne M. Borghese, R. Giordano og E. Montelione)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Frame Srl

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »BIANCALUNA« — registreringsansøgning nr. 11 251 808

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. august 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2952/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Endvidere eller subsidiært hjemvises sagen til Harmoniseringskontoret, således at risikoen for forveksling bliver behørigt analyseret, idet det af Bianca-Moden GmbH & Co. KG fremlagte bevis for brug tages i betragtning.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger i forbindelse med sagens behandling for både appelkammeret og Retten.
- Subsidiært omgøres den anfægtede afgørelse, idet følgende varer i klasse 25 registreres: undertøj, pyjamasser, T-shirts, trusser, underbukser.

Anbringender

- Fejlagtig fortolkning af forordning nr. 207/2009, idet alene en ældre rettighed blev udvalgt.

- Fejlagtig fortolkning af forordning nr. 207/2009 ved bedømmelsen af risikoen for forveksling mellem de sammenlignede tegn.

Sag anlagt den 3. december 2015 — BikeWorld mod Kommissionen

(Sag T-702/15)

(2016/C 068/39)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: BikeWorld GmbH (St. Ingbert, Tyskland) (ved advokat J. Jovy)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 1. oktober 2014 annulleres, i det omfang og for så vidt som sagsøgte berøres deraf.
- Gennemførelsen af afgørelsen i forhold til sagsøgeren udsættes, indtil der er truffet afgørelse vedrørende dette søgsmål (artikel 278 TEUF).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 3634 final af 1. oktober 2014 om statsstøtte ydet af Tyskland til fordel for Nürburgring (SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN))

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren i det væsentlige gjort følgende gældende.

1. Sagsøgeren er ikke længere identisk med den berørte i proceduren vedrørende afgørelsen. Sagsøgeren kan derfor ikke sagsøges.
2. Sagsøgeren har ikke deltaget i den procedure, der har ført til den omtvistede afgørelse. Dermed er sagsøgerens ret til at blive hørt blevet tilsidesat.
3. Sagsøgerens nuværende selskabsdeltagere havde på tidspunktet for ydelsen af lånene ikke det mindste med de oprindelige selskabsdeltagere/indehavere at gøre.
4. Det formål om at forhindre konkurrencemæssige fordele for den enkelte, der forfølges med tilbagesøgningen, kan ikke opnås ved afgørelsen, idet sagsøgeren ikke konkurrerer med nogen og heller ikke har gjort det siden den sidste ydelse af lån.
5. Sagsøgeren har allerede erklæret sig rede til at træde i likvidation og lade sig opløse, hvis dette er nødvendigt for at undgå en truende insolvens, som ikke kan undgås, hvis sagsøgeren skal yde nogen form for betaling i anledning af en tilbagesøgning.

Sag anlagt den 28. november 2015 — Micula m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-704/15)

(2016/C 068/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Viorel Micula (Oradea, Rumænien), European Drinks SA (Ștei, Rumænien), Rieni Drinks SA (Rieni, Rumænien), Transilvania General Import-Export SRL (Oradea) og West Leasing International SRL (Pantasesi, Rumænien) (ved advokaterne J. Derenne, A. Dashwood og D. Vallindas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1470 af 30. marts 2015 om statsstøtte SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) gennemført af Rumænien — Voldgiftskendelse i Micula mod Rumænien af 11. december 2013 (meddelt under nummer C(2015) 2112) (EUT 2015 L 232, s. 43) annulleres.
- Subdidiært annulleres den anfægtede afgørelse for så vidt som
 - i. den udpeger Viorel Micula som en »virksomhed« og derfor som en del af den påståede økonomiske enhed, der var modtager af støtten,
 - ii. den udpeger modtageren af støtten som en økonomisk enhed bestående af Viorel Micula, Ioan Micula, S.C. European Food SA, S.C. Starmill S.R.L., S.C. Multipack, European Drinks SA, Rieni Drinks SA, Scandic Distilleries SA og Transilvania General Import-Export S.R.L., og
 - iii. den i artikel 2, stk. 2, bestemmer, at Viorel Micula, Ioan Micula, S.C. European Food SA, S.C. Starmill S.R.L., S.C. Multipack, European Drinks SA, Rieni Drinks SA, Scandic Distilleries SA, Transilvania General Import-Export S.R.L. og West Leasing S.R.L. hæfter solidarisk for tilbagebetalingen af statsstøtte, som en af dem måtte have modtaget.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

1. Første anbringende om manglende kompetence og magtfordrejning. Ved sin fejlagtige karakterisering af fuldbyrdelsen af ICSID voldgiftskendelsen (»voldgiftskendelsen«) som ydelse af statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, søger Kommissionen faktisk med tilbagevirkende kraft at hævde beføjelser, som den har i forbindelse med statsstøtte ydet af Rumænien efter landets tiltrædelse af EU, i forhold til perioden før tiltrædelsen. Kommissionen savner åbenbart kompetence til at anvende statsstøttebeføjelserne på denne måde. Vedtagelsen af en afgørelse med et sådant formål og en sådan virkning indebærer endvidere en magtfordrejning i forhold til disse beføjelser.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF
 - For det første godtgøres det ikke i afgørelsen, at der foreligger en økonomisk fordel i forbindelse med at fuldbyrdelsen/gennemførelsen af voldgiftskendelsen karakteriseres som uforenelig støtte. Den foreliggende sag opfylder kriterierne i retspraksis i henhold til Asteris-sagen (dom af 27.9.1988 i Asteris m.fl., forenede sager 106/87-120/87). Enhver fordel (quod non) ligger før Rumæniens tiltrædelse af EU og ligger dermed uden for anvendelsesområdet for EU statsstøttereglerne. For det andet godtgøres eksistensen af selektivitet ikke i afgørelsen. Den bilaterale investeringsaftale mellem Sverige og Rumænien (»BIT« — det retlige grundlag for voldgiftskendelsen) etablerer et system med generelt erstatningsansvar, som finder anvendelse på samme måde på alle investorer. For det tredje godtgør afgørelsen ikke, at den omhandlede foranstaltning kan tilregnes den rumænske stat. Rumænien har ingen skønsmargen i forbindelse med fuldbyrdelsen af voldgiftskendelsen.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 351 TEUF og almindelige retsprincipper. Artikel 351 TEUF beskytter de forpligtelser, Rumænien har påtaget sig ved gennemførelsen af BIT'en med Sverige, mens den stadig var en aftale mellem en medlemsstat (Sverige) og et tredjeland (Rumænien), mod enhver mulig virkning af EU-statsstøttereglerne efter tiltrædelsen.
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. EU-myndighederne tilskyndede aktivt indgåelsen af BIT'er og gav som følge deraf anledning til en berettiget forventning om, at en anstrengelse for at gøre en sådan BIT gældende ved voldgift ikke ville blive blokeret ved eksempelvis statsstøttereglerne.

5. Femte anbringende, hvorved det subsidiært gøres gældende, at den angivelige støtte bør anses for at være forenelig støtte. Den omhandlede nationale foranstaltning, som lå til grund for voldgiften og voldgiftskendelsen, var aldrig genstand for en endelig konstatering af uforenelighed. Under alle omstændigheder ville den have været forenelig med EU-statsstøttereglerne.
6. Sjette anbringende, hvorved det subsidiært gøres gældende, at afgørelsen identificerer modtagerne af den påståede støtte fejlagtigt. Afgørelsen godtgør hverken, at Viorel og Ioan Micula udgør dele af den angivelige økonomiske enhed, eller at der foreligger en økonomisk enhed i den foreliggende sag.
7. Syvende anbringende, hvorved det gøres gældende, at der er fejl i den tilbagesøgning, der blev anordnet ved afgørelsen. Da afgørelsen ukorrekt bestemmer modtagerne af den angivelige støtte, anordner den tilbagesøgning fra individer og selskaber, som ikke er modtagere af den angivelige støtte.
8. Ottende anbringende om en tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift (retten til at blive hørt). Afgørelsen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure nævnedes ikke på noget tidspunkt sagsøgerne European Drinks, Rieni Drinks, West Leasing eller Transilvania General Import-Export.

Sag anlagt den 9. december 2015 — BASF mod KHIM — Evonik Industries (DINCH)

(Sag T-721/15)

(2016/C 068/41)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Tyskland) (ved advokaterne A. Schulz og C. Onken)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Evonik Industries AG (Marl, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: BASF SE

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »DINCH« — EF-varemærkeregistriering nr. 2 563 856

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. september 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2080/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres, idet klagen indgivet af den anden part i sagen for appelkammeret forkastes.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. december 2015 — Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft mod Kommissionen**(Sag T-724/15)**

(2016/C 068/42)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e. V. (München, Tyskland) (ved advokaterne C. Bittner og N. Thies)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som
 - den i artikel 1 fastslår, at der i Tyskland med hensyn til de i Bayern gennemførte mælke kvalitetskontroller til fordel for de i Bayern berørte mejerivirksomheder er tildelt statsstøtte i strid med artikel 108, stk. 3, TEUF, og at denne støtte siden den 1. januar 2007 har været uforenelig med det indre marked,
 - den i artikel 2-4 anordner denne støtte med tillæg af renter tilbagesøgt fra de begunstigede.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med det foreliggende søgsmål nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 6295 final af 18. september 2015 i sag SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)) om Tysklands statsstøtte til mælke kvalitetskontroller i forbindelse med lov om mælk og fedtstoffer.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort seks anbringender gældende, der i de væsentlige er identiske med eller ligner de anbringender, der er gjort gældende i sag T-722/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns mod Kommissionen.

Sag anlagt den 11. december 2015 — Chemtura Netherlands mod EFSA**(Sag T-725/15)**

(2016/C 068/43)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Chemtura Netherlands (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritets (»EFSA«) afgørelse af 10. december 2015 om offentliggørelse af visse dele af EFSA's konklusioner vedrørende fagfællebedømmelsen af evalueringen af godkendelsen af aktivstoffet diflubenzuron med hensyn til metabolitten PCA — i forhold til hvilken sagsøgeren havde krævet fortrolig behandling i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT 2009 L 309, s. 1) — annulleres.
- Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af forordning nr. 1107/2009 og den grundlæggende ret til beskyttelse af forretningshemmeligheder.
 - Sagsøgeren har stillet spørgsmålstejn ved retsgrundlaget for sagsøgte konklusion om, at denne var forpligtet til at offentliggøre sine konklusioner. Selv hvis den offentliggørelse af EFSA's konklusioner, der skete i henhold til artikel 21 i forordning nr. 1107/2009, var lovlig, har sagsøgte tilsidesat artikel 63 i forordning nr. 1107/2009 ved at offentliggøre fortrolige oplysninger.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er foretaget et åbenbart urigtigt skøn.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte baserede sin afgørelse på en upræcis forståelse af de faktiske omstændigheder og relateret videnskab, hvilket førte til en åbenbart urigtig vurdering af dennes krav om fortrolig behandling.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er sket et brud på grundlæggende principper i EU-retten: retten til forsvar og princippet om god forvaltningsskik.
 - Sagsøgeren fik ikke lejlighed til at kommentere dokumenter, som EFSA's konklusioner er baseret på.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af EFSA's egne pligter.
 - Sagsøgte har ikke baseret sin vurdering på al tilgængelig videnskabelig dokumentation, skønt denne er undergivet en forpligtelse til at levere arbejde af den højeste videnskabelige kvalitet.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af berettigede forventninger.
 - Sagsøgeren er i igangværende drøftelser med Kommissionen, og korrespondance fra Kommissionen afspejler, at sagsøgeren vil få lejlighed til at kommentere EFSA's konklusioner som et led i Kommissionens evalueringsproces. Der bør tages hensyn til sagsøgerens bemærkninger inden offentliggørelsen af EFSA's konklusioner.

Sag anlagt den 12. december 2015 — Klyuyev mod Rådet

(Sag T-731/15)

(2016/C 068/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sergiy Klyuyev (Donetsk, Ukraine) (ved solicitor R. Gherson, barrister B. Kennelly og solicitor T. Garner)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2015/1781/FUSP af 5. oktober 2015 om ændring af Rådets afgørelse 2014/119 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/1777 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2015 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet ikke angav et korrekt retsgrundlag. Artikel 29 TEU var ikke et korrekt retsgrundlag for den anfægtede afgørelse, idet det klagepunkt, der blev rejst over for sagsøgeren, ikke identificerede ham som en person, der krænkede retsstatsprincippet eller menneskerettighederne i Ukraine (som omhandlet i artikel 21, stk. 2, TEU og artikel 23 TEU). Eftersom afgørelsen var ugyldig, kunne Rådet ikke anvende artikel 215, stk. 2, TEUF som retsgrundlag for gennemførelse af den anfægtede forordning. På det tidspunkt, hvor de restriktive foranstaltninger blev pålagt, var der ikke ved nogen domstol rejst tiltale for, at sagsøgerens aktiviteter kunne være til skade for retsstatsprincippet eller krænkede nogen menneskerettigheder i Ukraine. De restriktive foranstaltninger bidrager faktisk til de ukrainske myndigheders tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet i deres behandling af sagsøgeren.
2. Andet anbringende om, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn ved at fastslå, at sagsøgeren opfyldte kriteriet for opførelse på listen. De påstande, som anklagemyndigheden fremlagde for Rådet, var alt for generelle og ikke underbygget af nogen (og i endnu mindre grad »konkrete«) beviser for nogen retssag imod sagsøgeren. Sagsøgeren påpegede fejlene i påstandene forud for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, og Rådet undlod at indhente svar og de nødvendige beviser fra de ukrainske myndigheder. Rådet begik en fejl ved at tage påstandene for pålydende, ikke mindst på grund af manglen i Ukraine på en retssag, der lever op til europæiske standarder.
3. Tredje anbringende om, at Rådet tilsidesatte sagsøgerens ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse. I tilfælde af fornyet udpegning har Rådet en skærpet pligt til at skaffe enhver oplysning fra de anmodende myndigheder og at forelægge disse oplysninger for den udpegede person. Denne pligt blev i dette tilfælde tilsidesat.
4. Fjerde anbringende om, at Rådet undlod at give sagsøgeren en tilstrækkelig begrundelse for hans opførelse på listen. Den givne begrundelse var ikke tilstrækkeligt detaljeret og præcis.
5. Femte anbringende om, at Rådet alvorligt tilsidesatte sagsøgerens grundlæggende ejendomsret og ret til omdømme. De restriktive foranstaltninger blev pålagt uden passende beskyttelsesforanstaltninger, der ville gøre det muligt for sagsøgeren på effektiv vis at gøre sine synspunkter gældende over for Rådet. De restriktive foranstaltninger er ikke begrænset til nogen specifik ejendom, der efter sigende skulle repræsentere uretmæssig tilegnelse af statsmidler, eller endda begrænset til størrelsen af de midler, der angiveligt skulle være uretmæssigt tilegnet.
6. Sjette anbringende om, at udpegelseskriteriet er uforholdsmæssigt og ulovligt, for så vidt som Rådet har ret i, at kriteriet kan udvides til at omfatte enhver undersøgelse uden forbindelse til en retssag.

Sag anlagt den 16. december 2015 — Den Portugisiske Republik mod Kommissionen

(Sag T-733/15)

(2016/C 068/45)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (L. Inez Fernandes og M. Figueiredo, som befuldmægtigede, bistået af advokat L. Silva Morais)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse, der blev meddelt af Kommissionens generalsekretariat ved skrivelse SG Greffe (2015) D/11533 af 12. oktober 2015, annulleres ⁽¹⁾.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den af Kommissionens generalsekretariat ved skrivelse SG Greffe (2015) D/11533 af 12. oktober 2015 fremsendte anmodning om betaling er efter Den Portugisiske Republiks opfattelse behæftet med de følgende mangler og skal derfor erklæres ugyldig:

1. Begrundelsen for vedtagelsen af den anfægtede retsakt beror på, at Kommissionen uretmæssigt har tilegnet sig beføjelser, som henhører under Den Europæiske Unions retsinstanser, hvorfor der foreligger en kompetencemangel.
2. Anmodningen beror på en kunstig opdeling af de virkninger, der følger af Domstolens dom i sag C-76/13, og er derfor behæftet med en tilsidesættelse af traktaterne eller af retsakterne vedrørende deres gennemførelse.
3. Kommissionens anmodning, som er genstand for nærværende annullationssøgsmål, udgør en tilsidesættelse af retskraften, idet den pågældende anmodning er vedtaget i strid med traktaterne eller retsakterne vedrørende deres gennemførelse.
4. Anmodningen er behæftet med samme ugyldighedsgrund som følge af, at retssikkerhedsprincippet, princippet om stabiliteten i retsforhold og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, der er fastsat i EU-retten, ikke er overholdt.
5. Anmodningen udgør en tilsidesættelse af princippet om forbud mod dobbelt straf, som er til hinder for, at der med en ny individuel retsakt opnås det, som ikke kunne opnås tidligere ved retsakter, og som fører til en tilsidesættelse af traktaterne eller af retsakterne vedrørende deres gennemførelse.

⁽¹⁾ Afgørelse fra generaldirektøren for Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Kommunikationsnet, Indhold og Teknologi (DG Connect), som pålægger Den Portugisiske Republik betaling af et beløb på 580 000 EUR for inddrivelse af tvangsbøden for perioden mellem den 25. juni 2014 og den 21. august 2014, som Domstolen fastsatte i dom Kommissionen mod Portugal C-76/13.

Appel iværksat den 17. december 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 6. oktober 2015 i sag F-119/14, FE mod Kommissionen

(Sag T-734/15 P)

(2016/C 068/46)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved F. Simonetti og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: FE (Luxembourg, Luxembourg)

Appellantens påstande

Sagsøgerens påstande:

- Personalerettens dom af 6. oktober 2015 i sag F-9/09, FE mod Kommissionen, ophæves.
- Europa-Kommissionen frifindes i det af FE i sag F-119/14 anlagte søgsmål.

- Det fastslås, at hver part bærer sine egne omkostninger i appelsagen.
- FE tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført tre anbringender.

1. Første anbringende er, at Personaleretten begik flere retlige fejl og at der skete en urigtig gengivelse af sagsakterne ved udvælgelseskomitéens fortolkning og anvendelse af adgangsbetingelsen vedrørende den minimale erhvervs erfaring.
2. Andet anbringende er, at Personaleretten begik en retlig fejl i konklusionen om, at ansættelsesmyndigheden havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn.
3. Tredje anbringende er, at Personaleretten begik en retlig fejl og flere tilsidesættelser af begrundelsespligten i forbindelse med, at den pålagde Kommissionen at betale 10 000 EUR til sagsøgeren i første instans.

Sag anlagt den 18. december 2015 — The Art Company B & S mod KHIM — Manifatture Daddato og Laurora (SHOP ART)

(Sag T-735/15)

(2016/C 068/47)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: The Art Company B & S, SA (Quel, Spanien) (ved advokaterne L. Sánchez Calderón og J. Villamor Muguerza)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Manifatture Daddato SpA (Barletta, Italien) og Sabina Laurora (Trani, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Manifatture Daddato SpA og Sabina Laurora

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »SHOP ART« — registreringsansøgning nr. 12 030 921

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. oktober 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 3050/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 18. december 2015 — British Aggregates m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-741/15)**

(2016/C 068/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: British Aggregates Association (Lanark, Det Forenede Kongerige), Tinney Quarries Ltd (St. Johnston, Irland), MBC Quarries Ltd (Ballybofey, Irland) og Mac Sand Ltd (Stranorlar, Irland) (ved advokat L. Van den Hende og solicitor A. White)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 4. august 2014 om støtteordningen SA.18859 (11/C) (ex 65/10 NN) iværksat af Det Forenede Kongerige — fritagelse for afgift på granulater i Nordirland (ex N 2/04), der blev offentliggjort den 25. september 2015 i Den Europæiske Unions Tidende, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger i denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl, idet den har fastsat, at tilsidesættelsen af artikel 110 TEUF og dermed af artikel 107 TEUF, kunne berigtiges med tilbagevirkende kraft og dermed gøre Nordirlands fritagelse for afgiften på granulater forenelig med det indre marked.
2. Andet anbringende, som er subsidiært i forhold til det første anbringende, om, at Kommissionen begik en retlig fejl og anlagde et fejlagtigt skøn, idet den fastsatte, at den berigtigelse med tilbagevirkende kraft, som Det Forenede Kongerige foretog, var forenelig med effektivitetsprincippet og retten til adgang til effektive retsmidler.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen anlagde fejlagtige skøn, idet den fastsatte, at Nordirlands fritagelse for afgiften på granulater var forenelig med EF-retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse ⁽¹⁾ (miljøretningslinjerne fra 2008) og dermed med artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF. Kommissionen har navnlig anlagt fejlagtige skøn ved at antage, at det tredje led i nødvendighedskriteriet i miljøretningslinjerne fra 2008 var blevet opfyldt, nemlig, hvorvidt stenbrud i Nordirland kunne overvælde afgiften på granulater på kunderne eller ej, uden at dette medførte en betydelig salgsnedgang.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen har undladt at foretage en reelt omhyggelig og upartisk undersøgelse af, hvorvidt den berigtigelse med tilbagevirkende kraft, som Det Forenede Kongerige foretog, var forenelig med effektivitetsprincippet og med retten til adgang til effektive retsmidler, og hvorvidt det tredje led i nødvendighedstesten i miljøretningslinjerne fra 2008 var blevet opfyldt.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har undladt at give en begrundelse i overensstemmelse med artikel 296 TEUF for, hvorfor berigtigelsen med tilbagevirkende kraft, som Det Forenede Kongerige foretog, var forenelig med effektivitetsprincippet og retten til adgang til effektive retsmidler, og hvorfor det tredje led i nødvendighedstesten i miljøretningslinjerne fra 2008 var blevet opfyldt.

⁽¹⁾ EF-retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse (EUT 2008 C 82, s. 1).

Sag anlagt den 21. december 2015 — Nausicaa Anadyomène og Banque d'Escompte mod ECB**(Sag T-749/15)**

(2016/C 068/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Nausicaa Anadyomène SAS (Paris, Frankrig) og Banque d'Escompte (Paris) (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Tymen)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgernes påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.

Og

- det fastslås, at sagsøgte er ansvarlig som omhandlet i artikel 340 TEUF som følge af de fejl, der er begået i forbindelse med dennes monetære politik angående græske gældsbeviser,
- sagsøgte tilpligtes at erstatte det lidte tab, som opgøres til 10 901 448,38 EUR for selskabet Nausicaa, med forbehold for forhøjelse, og til 239 058,84 EUR for Banque d'Escompte, og
- sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at ECB har begået tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelser. Dette anbringende er opdelt i tre led:
 - Første led vedrørende en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
 - Andet led vedrørende en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling samt en tilsidesættelse af artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).
 - Tredje led vedrørende en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, en tilsidesættelse af chartrets artikel 41 og en tilsidesættelse af forpligtelsen til at udvise omhu.
2. Det andet anbringende vedrører det tab, som sagsøgerne har lidt, og årsagsforbindelsen mellem ECB's culpøse adfærd og dette tab.

Sag anlagt den 21. december 2015 — Contact Software mod Kommissionen**(Sag T-751/15)**

(2016/C 068/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Contact Software GmbH (Bremen, Tyskland) (ved advokat J.-M. Schultze, S. Pautke og C. Ehlenz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse C(2015) 7006 final i sag AT.39846 — CONTACT/Dassault & PTC af 9. oktober 2015 erklæres ugyldig.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved nærværende søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om ugyldighedserklæring af afgørelse C(2015) 7006 final i sag AT.39846 — CONTACT/Dassault & PTC af 9. oktober 2015, hvorved der blev givet afslag på sagsøgerens klage af 18. november 2010 i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 773/2004 ⁽¹⁾.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende: Fejlagtig definition af de berørte markeder

- Sagsøgeren har anført, at Kommissionen har begået retlige fejl og foretaget åbenbart urigtige skøn i forbindelse med fortolkningen og anvendelsen af artikel 102 TEUF, idet den ikke tog hensyn til sagsøgerens henvisninger og argumenter for en mere snæver afgrænsning af de berørte markeder, der på den ene side kunne udgøres af selvstændige markeder for specifik software »Computer Aided Design« (herefter CAD) til særlige leverandører eller i det mindste High-End-CAD-Software til bilproducenter og bilapplikationsleverandører og på den anden side et marked for interfaceinformationer om hver leverandørs CAD-software.

2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 102 TEUF

- Sagsøgeren har anført, at Kommissionen har vurderet de berørte virksomheders dominerende stilling åbenbart fejlagtigt, hvilket først og fremmest er begrundet i den allerede anførte fejlagtige markedsafgrænsning.

3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af begrundelsespligten

- Inden for rammerne af det tredje anbringende har sagsøgeren anført, at afslaget på dennes klage ikke er blevet tilstrækkeligt begrundet.

4. Fjerde anbringende: Fejlagtigt skøn

- Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionens konklusion, hvorefter der ikke i fællesskabets interesse forelå tilstrækkelige grunde til at foretage en nærmere undersøgelse af en eventuel overtrædelse af artikel 102 TEUF, var behæftet med en åbenbar fejl.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7.4.2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT L 123, s. 18).

Sag anlagt den 22. december 2015 — European Dynamics Luxembourg og Evropaíki Dynamikí mod Kommissionen**(Sag T-752/15)**

(2016/C 068/51)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxembourg) og Evropaíki Dynamikí — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne M. Sfyri og Ch. Dede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse, som blev meddelt sagsøgerne ved skrivelse af 29. oktober 2015, DIGIT/R/3/SDP/PT 5107460 (2015), hvorved Kommissionen placerede sagsøgernes bud på sjettepladsen i rangfølgen i en af de tre forskellige dele, nærmere bestemt for del 3 som led i udbudsprocedure nr. DIGIT/R3/PO/2015/0008 — STIS IV med betegnelsen »Support and consulting services for technical informatics staff IV (STIS IV)«, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det tab, som sagsøgerne er påført ved den mulighed, som de har fortabt, for at blive placeret på førstepladsen i rangfølgen for del 3 i rammeaftalen STIS IV.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det er sagsøgernes opfattelse, at den anfægtede afgørelse bør annulleres, idet den er behæftet med en utilstrækkelig begrundelse: i) hvad angår vurderingen af det tekniske bud; ii) hvad angår årsagerne til, at de tilslagsmodtagende selskabers og konsortiers økonomiske bud ikke blev fundet unormalt lave, samt iii) fordi Kommissionen tilsidesatte kontrakt dokumenterne og EU-retten vedrørende eksistensen af åbenbart urigtige vurderinger.

Sag anlagt den 22. december 2015 — Facebook mod KHIM — Brand IP Licensing (lovebook)

(Sag T-757/15)

(2016/C 068/52)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Facebook, Inc. (Menlo Park, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Granado Carpenter og M. Polo Carreño)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Brand IP Licensing Ltd (Road Town, De Britiske Jomfruøer)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Brand IP Licensing Ltd

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »lovebook« — EF-varemærkeansøgning nr. 9 926 577

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. september 2015 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2028/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed, for så vidt som den annullerer indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne tog indsigelsen mod EF-varemærkeansøgning nr. 9 926 577 LOVEBOOK til følge på grund af risikoen for forveksling, støttet på dennes konklusioner om, at tegnenes ligheder er underordnede i forhold til deres forskelligheder, at den relevante kundekreds' opfattelse af tegnenes helhedsindtryk er, at der ikke er lighed mellem tegnene, og at dette er tilfældet, selv om de ældre varemærker har en høj grad af særpræg.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. december 2015 — EDF Toruń mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

(Sag T-758/15)

(2016/C 068/53)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: EDF Toruń SA (Toruń, Polen) (ved advokat K. Sienkiewicz)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- Det Europæiske Kemikalieagents afgørelse nr. SME(2015)4950 af 3. november 2015 og moms faktura nr. 10054011 af 3. november 2015, hvormed der blev opkrævet et administrationsgebyr i forbindelse med en anmeldelse til REACH-registret, annulleres.
- Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Det første anbringende vedrører manglende retsvirkning af Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (2003/361/EU), og nødvendigheden af at anvende nationale bestemmelser i denne henseende.
2. Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 340/2008⁽¹⁾, eftersom agenturet ikke kan pålægge virksomheder, som foretager en anmeldelse til REACH-registret, en bøde.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet i forbindelse med opkrævningen af et administrationsgebyr, der er usædvanligt højt set i forhold til den arbejdsbyrde, der kræves ved fastsættelsen af virksomhedernes rigtige værdi.
4. Fjerde anbringende vedrører en overskridelse af beføjelser i forbindelse med opkrævningen af et gebyr i henhold til afgørelse nr. 14/2015 truffet af Det Europæiske Kemikalieagents bestyrelse, selv om denne afgørelse ikke har nogen retsvirkninger.
5. Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, idet størrelsen af administrationsgebyret blev fastsat på baggrund af virksomhedens størrelse, selv om denne løsning ikke er lovlig.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008 af 16.4.2008 om gebyrer og afgifter til Det Europæiske Kemikalieagentur i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT L 107, s. 6).

Sag anlagt den 23. december 2015 — Sogepa mod Kommissionen**(Sag T-761/15)**

(2016/C 068/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société wallonne de gestion et de participations (Sogepa) (Liège, Belgien) (ved advokaterne A. Lepière og H. Baeyens)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 3, 4, 5 og 6 i Europa-Kommissionens afgørelse af 31. juli 2014 om ikke-anmeldt statsstøtte SA.34791 (2013/C) (ex 2012/NN) — Belgien — Redningsstøtte til Val Saint-Lambert annulleres, for så vidt den pålægger tilbagesøgning af en statsstøtte, hvis størrelse svarer til det dobbelte af den økonomiske fordel, som selskabet, Val Saint-Lambert, rent faktisk har modtaget.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende vedrørende en retlig fejl, som Kommissionen har begået hvad angår opgørelsen af den økonomiske fordel som led i indrømmelsen af det lån, som Val Saint-Lambert SA blev ydet, og hvad angår den omstændighed, at modtageren blev pålagt en dobbelt tilbagebetaling af den økonomiske fordel.

Sag anlagt den 29. december 2015 — Deutsche Lufthansa mod Kommissionen**(Sag T-764/15)**

(2016/C 068/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Lufthansa AG (Køln, Tyskland) (ved advokat A. Martin-Ehlers)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 1. oktober 2014 i sag SA.32833 (2011/C) (ex 2011/NN) — Flughafen Hahn — annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren i det væsentlige fremsat følgende anbringender.

- Der foreligger en procedurefejl, idet der ikke er ført yderligere drøftelser med sagsøgeren i 2014.
- Sagsfremstillingen er ufuldstændig, selv om Kommissionen var bekendt med de faktiske omstændigheder på det tidspunkt, hvor den anfægtede afgørelse blev truffet.

- De foranstaltninger, der er truffet til fordel for den berørte lufthavn, er blevet undergivet en urigtig retlig bedømmelse, for så vidt som visse foranstaltninger ikke er blevet kvalificeret som statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, og andre er blevet kvalificeret som statsstøtte, der er forenelig med fællesmarkedet.
- Manglende hensyntagen til, at alle de i afgørelsen nævnte støtteforanstaltninger til fordel for lufthavnen i realiteten overføres til Ryanair som vigtigste bruger af denne lufthavn.

Sag anlagt den 30. december 2015 — BelTechExport mod Rådet

(Sag T-765/15)

(2016/C 068/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BelTechExport ZAO (Minsk, Hviderusland) (ved advokaterne J. Jerņeva og E. Koškins)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets forordning (EU) 2015/1948 af 29. oktober 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT L 284, s. 62) annulleres i det omfang, den udvider anvendelsen af de restriktive foranstaltninger, selv om de er midlertidigt suspenderet, over for sagsøgeren.
- Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1957 af 29. oktober 2015 om ændring af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland (EUT L 284, s. 149) annulleres i det omfang, den udvider anvendelsen af de restriktive foranstaltninger, selv om de er midlertidigt suspenderet, over for sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at de anfægtede retsakter ikke indeholder en tilstrækkelig begrundelse for den fortsatte opførelse af sagsøgeren i de relevante bilag, og at Rådet ikke har overholdt bestemmelserne i artikel 296, stk. 2, TEUF, som forpligter Rådet til at give en begrundelse.
 2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at de anfægtede retsakter tilsidesætter retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang, der er fastlagt i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret») og artikel 6 og 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »EMRK»), idet de blev vedtaget, uden at sagsøgeren blev givet mulighed for effektivt at udøve sin ret til forsvar, navnlig retten til at blive hørt og retten til adgang til en procedure, der gør det muligt effektivt at anmode om sletning fra listen over personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.
 3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at de anfægtede retsakter er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, idet de er baseret på den fejlagtige antagelse, at sagsøgeren — som værende et større selskab inden for den hviderussiske sektor for våbenfremstilling og våbeneksport — drager fordel af Lukasjenkoregimet.
 4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at de anfægtede retsakter tilsidesætter den grundlæggende ejendomsret, der er fastlagt i chartrets artikel 1 og artikel 1 i den første tillægsprotokol til EMRK, og at denne tilsidesættelse ikke er baseret på tungtvejende beviser, at den ubegrundet, og at den er uforholdsmæssig.
-

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 19. november 2015 — ZZ mod Europa-Parlamentet

(Sag F-143/15)

(2016/C 068/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat A. Fombaron)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulatio n af afgørelsen om afslag på sagsøgerens klage med henblik på annullatio n af afgørelsen om opsigelse før tid af hans ansættelse i Europa-Parlamentet.

Sagsøgerens påstande

- Annulatio n af afgørelsen af 19. august 2015 om afslag på klagen i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.
- Annulatio n af Europa-Parlamentets afgørelse af 25. februar 2015.
- Annulatio n af Europa-Parlamentets afgørelse af 2. februar 2015.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 27. november 2015 — ZZ mod Parlamentet

(Sag F-146/15)

(2016/C 068/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulatio n af Parlamentets afgørelse om afslag på ansøgningen om at konvertere de bedømmelsesrapporter vedrørende sagsøgeren, der er udfærdiget siden hans forfremmelse til lønklasse AD 12, til point for fortjeneste.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 8. april 2015 om afslag på ansøgningen om at konvertere de bedømmelsesrapporter vedrørende sagsøgeren, der er udfærdiget siden hans forfremmelse til lønklasse AD 12, til point for fortjeneste.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 17. december 2015 — ZZ mod Parlamentet**(Sag F-147/15)**

(2016/C 068/59)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokat M. Casado Garcia-Hirschfeld)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Annullation af afgørelsen om at bringe sagsøgerens kontrakt til ophør.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den anfægtede afgørelse af 24. februar 2015.
- Om fornødent annullation af afgørelsen om afslag af 9. september 2015.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 21. december 2015 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-149/15)**

(2016/C 068/60)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokat L. Levi)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Annullation af afgørelsen om at pålægge sagsøgeren sanktionen suspension af avancement til et højere løntrin og om at forpligte ham til at erstatte et tab, som Den Europæiske Union angiveligt har lidt, og påstand om erstatning for det ikke-økonomiske tab og tab af omdømme, der angiveligt er lidt.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af trepartsansættelsesmyndighedens afgørelse CMS 13-005, for så vidt som der heri fastsættes en suspension af avancement til et højere løntrin i 18 måneder og erstatning af et tab, der i afgørelsen er fastsat til 108 596,35 EUR.
- Om fornødent annullation af afgørelsen om afslag på sagsøgerens klage.
- Subsidiært nedsættes den økonomiske sanktion, der er indeholdt i afgørelse CMS 13-005.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte sagsøgerens ikke-økonomiske tab og tab af omdømme, som er opgjort til 20 000 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 12. januar 2016 — Vermoesen og Herkens mod Kommissionen**(Sag F-108/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 068/61)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2015, s. 54..

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA